

I

(Законодавчі акти)

ДИРЕКТИВИ**ДИРЕКТИВА 2012/18/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ****від 4 липня 2012 року****про контроль великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами, що вносить зміни і, як наслідок, скасовує Директиву Ради 96/82/ЄС**

(Текст дотичний ЄСП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, та зокрема, частину (1) його статті 192,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Передавши проект законодавчого акта парламентам країн,

Беручи до уваги висновок Європейського соціально-економічного комітету ⁽¹⁾,

Після консультації з Комітетом регіонів,

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури ⁽²⁾,

Оскільки:

- (1) Директива Ради 96/82/ЄС від 9 грудня 1996 року про контроль великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами ⁽³⁾, встановлює правила запобігання великих аварій, які можуть виникати внаслідок деяких видів промислової діяльності, а також обмеження наслідків їх впливу на життя людей і довкілля.
- (2) Великі аварії часто призводять до серйозних наслідків, про що свідчать аварії у таких містах, як Севезо, Бхопал, Швайцержалле, Енсхеде, Тулуза, а також Бансфілд. Більш того, їх вплив може виходити за межі країн. Цей факт підкреслює потребу в гарантії вживання належних запобіжних заходів з метою забезпечення високого рівня захисту

громадян, населених пунктів та довкілля на всій території Союзу. Таким чином, існує потреба у гарантії того, що існуючий високий рівень захисту залишиться принаймні незмінним або підвищиться.

- (3) Директива 96/82/ЄС відіграла важливу роль у зменшенні ймовірності наслідків таких аварій, призводячи до підвищення рівня захисту на всій території Союзу. Розгляд зазначеної Директиви підтвердив, що рівень виникнення великих аварій залишається стабільним. Існуючі положення, у цілому, відповідають її цільовому призначенню, однак необхідно внести деякі зміни для подальшого підвищення рівня захисту, зокрема щодо запобігання великих аварій. У той же час система, що створена Директивою 96/82/ЄС, потребує адаптації до змін у системі Союзу за класифікацією речовин і сумішей, на яку посилається Директива. Крім того, необхідно прояснити і уточнити ряд інших положень.
- (4) Таким чином, доречно змінити Директиву 96/82/ЄС для підтримки і подальшого підвищення існуючого рівня захисту шляхом підвищення дійсності та ефективності, а також (якщо це можливо) шляхом скорочення зайвих адміністративних бар'єрів за допомогою впорядкування і спрощення, за умови, що це не матиме негативного впливу на безпеку, а також на захист життя людей. У той же час, нові положення мають бути чіткими, послідовними і зрозумілими, щоб сприяти поліпшенню реалізації при підвищеному або (принаймні) існуючому рівні захисту довкілля та здоров'я людини. Під час практичної реалізації цієї Директиви Комісія має взаємодіяти із державами-членами. Така взаємодія, серед іншого, має торкатися питання саме класифікації речовин і сумішей. Залежно від ситуації, у реалізації цієї Директиви беруть участь такі зацікавлені сторони, як представники галузей промисловості, робітників, а також неурядових організацій, що вживають відповідних заходів для захисту людського життя або довкілля.

⁽¹⁾ ОВ С 248, 25.8.2011, С. 138.⁽²⁾ Позиція Європейського Парламенту від 14 червня 2012 року та Рішення Ради від 26 червня 2012 року.⁽³⁾ ОВ L 10, 14.1.1997, С. 13.⁽⁵⁾ Конвенція Європейської економічної комісії Організації Об'єднаних Націй (ЄЕК ООН) про трансграничний вплив промислових аварій, яку було прийнято від імені Союзу Рішенням Ради 98/685/ЄС від 23 березня 1998 року про підписання Конвенціїпро трансграничний вплив промислових аварій ⁽¹⁾, передбачає заходи щодо запобігання, підготовки та реагування на промислові аварії, які можуть мати трансграничний вплив. Конвенція також передбачає міжнародну взаємодію з цього питання. Конвенція

імплементується в межах законодавства Союзу Директивою 96/82/ЄС.

- (6) Наслідки великих аварій можуть виходити за межі держав, а екологічні та економічні витрати у зв'язку з аварією несуть не лише підприємства, що постраждали внаслідок аварії, а й відповідні держави-члени. Тому необхідно встановити та вжити заходів безпеки та заходів, спрямованих на зменшення ризику, для запобігання можливих аварій, зменшення ризику аварій, що виникають, а також мінімізації наслідків у разі їх виникнення, роблячи можливим забезпечення високого рівня захисту на території всього Союзу.
- (7) Положення цієї Директиви застосовуються без шкоди для положень законодавства Союзу про охорону праці, виробничу безпеку, умови праці і, зокрема, без шкоди для Директиви 89/391/ЄЕС від 12 червня 1989 року про впровадження заходів для заохочення вдосконалень у сфері безпеки і охорони здоров'я працівників під час роботи ⁽²⁾.
- (8) Деякі види промислової діяльності підлягають виключенню зі сфери дії цієї Директиви за умови, що вони є предметом іншого законодавства Союзу або країни, яке передбачає еквівалентний рівень безпеки. Комісія продовжує перевірки на предмет наявності значних прогалин в існуючій нормативно-правовій базі, зокрема щодо нових ризиків і ризиків, що виникають, в результаті інших видів діяльності, а також внаслідок дії конкретних небезпечних речовин і, у разі необхідності, представляє законодавчу пропозицію для усунення таких прогалин.
- (9) Додаток I до Директиви 96/82/ЄС містить перелік небезпечних речовин, що входять до сфери її дії, серед іншого, з посиланням на Директиву Ради 67/548/ЄЕС від 27 червня 1967 року про адаптацію законодавства та адміністративних положень стосовно класифікації, упаковки і маркування небезпечних речовин ⁽³⁾, а також Директиву 1999/45/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 травня 1999 року про зближення законів, підзаконних актів та адміністративних положень держав-членів щодо класифікації, пакування та маркування небезпечних сумішей ⁽⁴⁾. Директиви 67/548/ЄЕС та 1999/45/ЄС було замінено Регламентом (ЄС) № 1272/2008 Європейського Парламенту та Ради

⁽¹⁾ ОВ L 326, 03.12.1998, С. 1.

⁽²⁾ ОВ L 183, 29.6.1989, С. 1

⁽³⁾ ОВ L 196, 16.8.1967, С. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 200, 30.7.1999, С. 1.

від 16 грудня 2008 року щодо класифікації, пакування та маркування небезпечних речовин та сумішей ⁽⁵⁾, що імплементує, в межах Союзу, Глобальну гармонізовану систему класифікації та маркування хімікатів, що була прийнята на міжнародному рівні, у межах структури ООН. Цим Регламентом вводяться нові класи та категорії небезпеки, які лише частково відповідають тим, що застосовуються згідно зі скасованими Директивами. Однак деякі речовини або суміші не класифікуються за цією системою через відсутність критеріїв у таких рамках. Таким чином, Додаток I до Директиви 96/82/ЄС потребує зміни з метою його поєднання з Регламентом при збереженні наявного рівня захисту або при його подальшому підвищенні, передбаченому вказаною Директивою.

- (10) Для цілей класифікації збагаченого біогазу необхідно враховувати будь-які зміни стандартів згідно з Європейським комітетом зі стандартизації (CEN).
- (11) Можуть виникати небажані наслідки поєднання з Регламентом (ЄС) № 1272/2008 і подальших адаптацій до зазначеного Регламенту, що впливають на класифікацію речовин і сумішей. На підставі критеріїв, що містяться в цій Директиві, Комісія оцінює, чи існують (незважаючи на класифікацію небезпеки) небезпечні речовини, які не створюють загрозу виникнення великої аварії і, у разі необхідності, представляє законодавчу пропозицію для виключення відповідної речовини зі сфери застосування цієї Директиви. Оцінювання необхідно починати оперативним, зокрема, після зміни класифікації речовини або суміші, аби уникнути зайвого тягаря для суб'єктів господарювання та органів влади держав-членів. Виключення зі сфери застосування цієї Директиви не може перешкоджати будь-якій державі-члену вживати або впроваджувати більш суворі запобіжні заходи.
- (12) На суб'єкти господарювання має бути покладено загальне зобов'язання щодо вживання всіх необхідних заходів для запобігання великих аварій, мінімізації їх наслідків та вживання заходів з ліквідації. У випадку наявності на території підприємств небезпечних речовин у кількості, що перевищує встановлений рівень, суб'єкт господарювання надає компетентному органу влади достатньо інформації, аби останній міг визначити підприємство, небезпечні речовини, що знаходяться на його території, і потенційні загрози. Суб'єкт господарювання також складає і, якщо цього вимагає національне законодавство, направляє до відповідного компетентного органу політику щодо запобігання великим аваріям (МАРР), яка передбачає загальний підхід і заходи (включаючи належні системи управління безпекою), спрямовані на боротьбу з загрозами виникнення великих аварій. Під час виявлення та оцінки суб'єктом загроз великих аварій необхідно також враховувати небезпечні речовини, що можуть утворюватися під час серйозної аварії на підприємстві.

⁽⁵⁾ ОВ L 353, 31.12.2008, С. 1.

- (13) Директива 2004/35/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про екологічну відповідальність за попередження та ліквідацію наслідків завданої довкіллю шкоди ⁽¹⁾, зазвичай застосовується до екологічних збитків, завданих великою аварією.

- (14) Для зменшення ризику виникнення ефектів «доміно» у тих випадках, коли підприємства розташовані таким чином, або так близько один до одного, що збільшується ймовірність виникнення великих аварій чи ускладнюються їх наслідки, суб'єкти співпрацюють у сфері обміну відповідною інформацією та

інформування громадськості, зокрема, інформування сусідніх підприємств, які можуть постраждати внаслідок аварії.

- (15) Суб'єкт надає компетентному органу влади інформацію у вигляді звіту про заходи безпеки з метою підтвердження факту вживання всіх необхідних заходів для запобігання великих аварій, а також підготовки планів дій в аварійних ситуаціях і заходів реагування на підприємствах, де є значна кількість небезпечних речовин. Такий звіт містить детальну інформацію про підприємство, наявні на ньому небезпечні речовини, приміщення для установки та зберігання, можливі сценарії великих аварій, аналізи ризиків, заходи профілактики та втручання, а також наявні системи управління, призначені для запобігання та зниження ризику виникнення великих аварій та забезпечення можливості вживання необхідних заходів з метою обмеження їх наслідків. Ймовірність стихійних лих, пов'язаних з місцем розташування підприємства, може підвищувати ризик виникнення великих аварій. Це необхідно враховувати при підготовці сценаріїв великих аварій.
- (16) Для підготовки до аварійних ситуацій на підприємствах, де є значна кількість небезпечних речовин, необхідно розробити внутрішні і зовнішні плани дій в аварійних ситуаціях, а також встановити процедури, що забезпечують необхідні випробування, перевірку та виконання таких планів у разі виникнення великої аварії або ймовірності її виникнення. Співробітники підприємства мають бути ознайомлені з внутрішнім планом дій в аварійних ситуаціях, а відповідна громадськість повинна мати можливість висловити свою думку щодо зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях. Підписання договорів підяду може впливати на безпеку підприємств. Держави-члени зобов'язані вимагати від суб'єктів враховувати це при складанні МАРР, звіту про заходи безпеки або внутрішнього плану дій в аварійних ситуаціях.
- (17) Під час вибору відповідних методів експлуатації, зокрема, методів моніторингу та контролю, суб'єкти мають враховувати наявну інформацію про передові методи роботи.
- (18) З метою забезпечення кращого захисту житлових районів, зон активного громадського користування та довкілля, зокрема, зон, що представляють особливий екологічний інтерес, або особливо чутливих зон, політика

з питань, пов'язаних з користуванням земель, тощо, має встановлювати необхідну відстань між такими зонами та підприємствами, що створюють загрозу. Крім того, якщо це стосується існуючих підприємств, у разі необхідності, потрібно вживати додаткових технічних заходів з підтримки прийнятого для людей чи довкілля рівня ризику. Приймаючи рішення, потрібно враховувати достатню кількість відомостей про ризики і відповідні технічні консультації. По можливості, потрібно зменшувати адміністративні бар'єри, зокрема, для малих і середніх підприємств, а процедури і заходи необхідно об'єднувати з тими, на які поширюється інше відповідне законодавство Союзу.

- (19) Для полегшення доступу до екологічної інформації згідно з Конвенцією Європейської економічної комісії ООН про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція), затвердженою від імені Союзу Рішенням Ради 2005/370/ЄС від 17 лютого 2005 року про підписання від імені Європейського Співтовариства Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля ⁽²⁾, необхідно підвищити рівень та якість інформування громадськості. Зокрема, особам, які можуть постраждати від великої аварії, необхідно надавати достатню інформацію про правильні заходи, яких має бути вжито у такому випадку. Держави-члени надають інформацію про те, де можна знайти інформацію про права осіб, які постраждали від великої аварії. Інформацію, що надається громадськості, має бути викладено чітко та зрозуміло. Окрім активного надання інформації без необхідності подачі запиту зі сторони громадськості, а також не виключаючи інші форми надання інформації, необхідно також забезпечити постійний доступ до такої інформації, а також її регулярне оновлення в електронному вигляді. У той же час, необхідно забезпечити відповідні заходи щодо гарантії конфіденційності, зокрема, для вирішення питань, пов'язаних з безпекою.
- (20) Спосіб управління інформацією має відповідати законодавчій ініціативі про Спільну систему екологічної інформації (SEIS), внесеної Повідомленням Європейської комісії від 1 лютого 2008 року під назвою «Про Спільну систему екологічної інформації» (SEIS). Він також має відповідати Директиві 2007/2/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 14 березня 2007 року про створення інфраструктури просторової інформації в Європейському Співтоваристві (INSPIRE) ⁽³⁾ та порядку її реалізації, передбаченому для забезпечення можливості спільного використання просторової інформації про довкілля державними організаціями та покращення забезпечення доступу громадськості до просторової інформації по всій території Союзу. Інформація має зберігатися в загальнодоступній базі даних на рівні Союзу, що також буде сприяти моніторингу та звітності про імплементацію.

⁽¹⁾ ОВ L 143, 30.4.2004, С. 56.

⁽²⁾ ОВ L 124, 17.5.2005, С. 1.

⁽³⁾ ОВ L 108, 25.4.2007, С. 1.

- (21) Згідно з Орхуською конвенцією в процесі прийняття рішень необхідна активна участь громадськості, аби люди могли висловити, а сторони, що приймають рішення, врахувати, можливі думки та питання, що

стосуються цих рішень, підвищуючи, таким чином, підзвітність і прозорість процесу, а також сприяючи інформуванню громадськості про екологічні проблеми і підтримці прийнятих рішень.

- (22) З метою забезпечення вживання належних заходів у разі виникнення великої аварії суб'єкт зобов'язаний негайно сповістити компетентний орган влади, надаючи йому необхідну інформацію для оцінки впливу аварії на довкілля та здоров'я населення.
- (23) Місцеві органи влади зацікавлені в запобіганні великих аварій і зменшенні їх наслідків, а також можуть відігравати важливу роль у цьому процесі. Держави-члени зобов'язані враховувати зазначений факт під час імплементації цієї Директиви.
- (24) Для сприяння обміну інформацією, а також з метою запобігання подібних аварій у майбутньому, держави-члени зобов'язані надавати Комісії інформацію про великі аварії на їх територіях, аби Комісія могла проаналізувати відповідні загрози та застосувати систему розповсюдження інформації, зокрема, про великі аварії та винесені з них уроки. Обмін інформацією має також охоплювати «потенційно небезпечні ситуації», що представляють, на погляд держав-членів, особливий технічний інтерес для запобігання великих аварій та обмеження їх наслідків. Держави-члени та Комісія прагнуть до забезпечення повноти інформації в інформаційних системах, створених для сприяння обміну інформацією про великі аварії.
- (25) Держави-члени визначають компетентні органи влади, відповідальні за забезпечення виконання суб'єктами своїх обов'язків. Компетентні органи влади зобов'язані співпрацювати з Комісією стосовно таких видів діяльності з підтримки імплементації, як розробка належних інструкцій та обмін передовою практикою. З метою уникнення зайвих адміністративних бар'єрів інформаційні зобов'язання, у разі необхідності, потрібно інтегрувати з зобов'язаннями, що виникають згідно з іншими законами Союзу.
- (26) У разі недотримання цієї Директиви держави-члени забезпечують вживання компетентними органами необхідних заходів. Для забезпечення ефективної імплементації та виконання має існувати система перевірок, включаючи програму регулярних та нерегулярних перевірок. По можливості, такі перевірки мають бути узгоджені з перевітками, що здійснюються відповідно до іншого законодавства Союзу, зокрема, у відповідних випадках, Директиви 2010/75/ЄС
- (27) Для того, щоб враховувати технічні розробки, необхідно делегувати Комісії повноваження приймати акти відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу щодо внесення змін до Додатків II-VI з метою їх адаптації до технічного прогресу. Особливо важливим є проведення Комісією відповідних консультацій в ході своєї підготовчої роботи, зокрема, на експертному рівні. Під час підготовки та складання підзаконних актів Комісія забезпечує одноразову, вчасну і належну передачу відповідних документів Європейському Парламенту та Раді.
- (28) З метою забезпечення єдиних умов імплементації цієї Директиви повноваження щодо імплементації мають бути покладені на Комісію. Ці повноваження мають здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, що встановлює правила та загальні принципи стосовно механізмів контролю державами-членами виконання Європейською комісією повноважень із впровадження⁽²⁾.
- (29) Держави-члени встановлюють правила щодо штрафних санкцій, які застосовуються за порушення положень національного законодавства, прийнятого відповідно до цієї Директиви, а також забезпечити їх імплементацію. Такі штрафні санкції мають бути ефективними, пропорційними та мати стримуючий вплив.
- (30) Оскільки мета цієї Директиви, а саме — забезпечення високого рівня захисту здоров'я людини і довкілля, не може бути досягнута на достатньому рівні самими державами-членами, і, таким чином, найкращим чином її можна досягти на рівні Союзу, то Союз може вживати заходів згідно з принципом субсидіарності, викладеним у статті 5 Договору про Європейський Союз. Згідно з принципом пропорційності, викладеним у вищезгаданій статті, дія цієї Директиви не виходить за рамки того, що необхідно для досягнення вищезазначеної мети.
- (31) Відповідно до Спільної політичної декларації держав-членів та Комісії від 28 вересня 2011 року щодо роз'яснювальних документів,⁽¹⁾ держави-члени взяли на себе зобов'язання, в обґрунтованих випадках, супроводжувати повідомлення про транспозиційні заходи одним або кількома документами, що пояснюють зв'язок між компонентами директиви та відповідними частинами національних інструментів транспонування. Відносно цієї Директиви, законодавець вважає виправданою передачу таких документів.
- (32) Виходячи з вищевикладеного, Директива 96/82/ЄС має бути змінена і, як наслідок, скасована,

⁽¹⁾ ОВ L 334, 17.12.2010, С. 17.⁽²⁾ ОВ L 55, 28.2.2011, С. 13.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет

Ця Директива встановлює правила запобігання великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами, а також обмеження їх впливу на здоров'я людини і довкілля з метою послідовного та ефективного забезпечення високого рівня захисту у всьому Союзі.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Ця Директива застосовується до підприємств, зазначених у частині 1 статті 3.

2. Ця Директива не застосовується до:

- (a) військових підприємств, установок або приміщень для зберігання;
- (b) загроз, що виникають через іонізуюче випромінювання речовин;
- (c) перевезення небезпечних речовин автомобільним / залізничним транспортом, по внутрішніх водних шляхах, по морю або повітря, а також проміжного тимчасового зберігання (безпосередньо пов'язаного з таким перевезенням) за межами підприємств, на які поширюється ця Директива, зокрема, навантаження і розвантаження, а також транспортування з інших транспортних засобів або на транспортних засобах у доках, на причалах або сортувальних станціях;
- (d) транспортування небезпечних речовин по трубопроводах, включаючи насосні станції, за межами підприємств, на які поширюється ця Директива;
- (e) розробки, а саме до розвідки родовищ, видобутку та переробки корисних копалин на рудниках, у кар'єрах, зокрема, видобуток шляхом буріння свердловин;

(f) розвідки шельфу і розробки родовищ корисних копалин, включаючи вуглеводні;

(g) зберігання газу у підземних морських сховищах, включаючи, об'єкти, спеціально призначені для зберігання, та місця, де також здійснюються розвідка і розробка родовищ корисних копалин, зокрема, вуглеводнів;

(h) місць для звалища відходів, включаючи підземні сховища для відходів.

Незважаючи на підпункти (e) і (h) першого пункту, зберігання газу в берегових підземних сховищах (у природних пластах, водоносних горизонтах, соляних кавернах і занедбаних шахтах), операції з хімічної та термічної обробки, а також зберігання (у зв'язку з такими операціями), пов'язане з небезпечними речовинами, так само як і діючі об'єкти зі знешкодження хвостів збагачення, зокрема, хвостосховища та хвостові дамби, що містять небезпечні речовини, мають бути включені до сфери застосування цієї Директиви.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цієї Директиви застосовуються наступні визначення:

1. «підприємство» - цілісна територія під контролем суб'єкту, де небезпечні речовини містяться в одній або декількох установках, включаючи спільну або супутню інфраструктуру або види діяльності. Підприємства можуть бути підприємствами нижчого рівня безпеки або підприємствами вищого рівня безпеки;
2. «підприємство нижчого рівня безпеки» - підприємство, де небезпечні речовини наявні у кількостях, що дорівнюють або перевищують кількості, вказані у колонці 2 частини 1, або у колонці 2 частини 2 Додатка I, але менших, ніж кількості, вказані у колонці 3 Частини 1 або у колонці 3 Частини 2 Додатка I, застосовуючи (у разі необхідності) правило підсумовування, викладене у примітці 4 до Додатка I;
3. «підприємство вищого рівня безпеки» - підприємство, де небезпечні речовини наявні у кількостях, що дорівнюють або перевищують кількості, вказані у колонці 3 частини 1, або у колонці 3 частини 2 Додатка I, застосовуючи (у разі необхідності) правило підсумовування, викладене у примітці 4 до Додатка I;
4. «сусіднє підприємство» - підприємство, яке розташоване на такій близькій відстані до іншого підприємства, що при цьому збільшуються ризик або наслідки великої аварії;
5. «нове підприємство»:
  - (a) підприємство, яке буде введено в експлуатацію або побудовано не раніше 1 червня 2015 року; або

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011, С. 14.

(b) об'єкт проведення робіт, який входить до сфери застосування цієї Директиви, або підприємство нижчого рівня безпеки, яке стане

підприємством вищого рівня безпеки або навпаки не раніше 1 червня 2015 року у зв'язку з модифікацією його установок або видів

діяльності, що призведе до зміни його переліку небезпечних речовин;

6. «існуюче підприємство» - підприємство, яке, станом на 31 травня 2015 року, входить до сфери застосування Директиви 96/82/ЄС, а з 1 червня 2015 року — до сфери застосування цієї Директиви без зміни його класифікації як підприємства нижчого рівня безпеки або підприємства вищого рівня безпеки;
7. «інше підприємство» - об'єкт проведення робіт, який входить до сфери застосування цієї Директиви, або підприємство нижчого рівня безпеки, яке стане підприємством вищого (нижчого) рівня безпеки, не раніше 1 червня 2015 року, з інших причин, ніж ті, що вказані у підпункті 5;
8. «установка» - технічна одиниця, що знаходиться у межах підприємства на рівні або нижче рівня землі, у якій виробляються, використовуються, переробляються або зберігаються небезпечні речовини. Вона включає все обладнання, споруди, системи трубопроводів, механізми, інструменти, приватні залізничні під'їзні шляхи, доки, розвантажувальні причали, що обслуговують установку, а також дамби, складські приміщення або подібні конструкції (плавучі чи будь-які інші), необхідні для експлуатації установки;
9. «суб'єкт» - будь-яка фізична або юридична особа, яка здійснює експлуатацію або контроль підприємства або установки, або якій, у випадках, передбачених національним законодавством, делеговано вирішальні економічні повноваження або повноваження щодо прийняття рішень стосовно технологічного функціонування підприємства або установки;
10. «небезпечна речовина» - речовина або суміш, передбачені Частиною 1 і Частиною 2 Додатка I, зокрема, у вигляді сировини, продукції, побічних, залишкових або проміжних продуктів;
11. «суміш» - суміш або розчин, що складається з двох або більше речовин;
12. «наявність небезпечних речовин» - фактична або очікувана наявність небезпечних речовин на підприємстві або таких небезпечних речовин, утворення яких можна обґрунтовано передбачити у разі втрати контролю над технологічними процесами, зокрема, над процесом зберігання, на будь-якій установці у межах підприємства, в кількостях, що дорівнюють або перевищують мінімальні кількості, описані у Частині 1 або Частині 2 Додатка I;
13. «велика аварія» - подія, пов'язана з однією чи кількома небезпечними речовинами,
  - (b) внутрішні властивості небезпечної речовини, зокрема, пов'язані з дисперсійною поведінкою при сценаріях великих аварій, наприклад, молекулярна маса і тиск насиченої пари;
  - (c) максимальна концентрація речовин у сумішах.

наприклад, значний викид, пожежа або вибух, що має миттєву чи уповільнену дію та виник на території або за межами підприємства в результаті неконтрольованих подій у процесі діяльності будь-якого підприємства, на яке поширюється дія цієї Директиви;

14. «небезпека» - внутрішня властивість небезпечної речовини або реальний стан речей, що здатний призвести до заподіяння шкоди здоров'ю людини або довкіллю;
15. «ризик» - ймовірність специфічного впливу, що виникає протягом певного періоду або за певних обставин;
16. «зберігання» - наявність великої кількості небезпечних речовин, призначеної для складування, здачі на відповідальне зберігання або зберігання у складському приміщенні;
17. «громадськість» - одна або декілька фізичних або юридичних осіб, а також їх асоціації, організації або групи відповідно до національного законодавства чи практики;
18. «зацікавлена громадськість» - громадськість, що зацікавлена у прийнятті рішення, або інтереси якої зацікавляються, або можуть бути порушені прийнятим рішенням по кожному з питань, передбачених частиною 1 статті 15. Для цілей цього визначення, зацікавленими вважаються громадські організації, що сприяють захисту довкілля та відповідають застосовним вимогам національного законодавства;
19. «перевірка» - будь-які дії, зокрема, відвідування об'єкта, перевірка внутрішніх показників, систем, звітів і супутніх документів, а також будь-які інші необхідні подальші заходи, що вживаються з боку або від імені компетентного органу влади з метою перевірки виконання підприємствами вимог цієї Директиви і надання їм сприяння у виконанні цих вимог.

Стаття 4

Оцінка безпеки виникнення великої аварії, пов'язаної з конкретною небезпечною речовиною

1. У разі необхідності (або у будь-якому випадку — на підставі повідомлення від держави-члена відповідно до частини 2) Комісія визначає, чи може конкретна небезпечна речовина, передбачена Частиною 1 або Частиною 2 Додатка I, призвести (на практиці) до викиду речовини або енергії, що може викликати велику аварію за нормальних та аномальних умов, які підлягають обґрунтованому прогнозуванню. Така оцінка має враховувати інформацію, зазначену в частині 3, і повинна ґрунтуватися на одній або декількох з наступних характеристик:

- (a) фізична форма небезпечної речовини в умовах нормальної переробки та обробки, або при незапланованій втраті герметичності;

Для цілей першого пункту, у разі необхідності, потрібно також враховувати герметичність і стандартну упаковку небезпечної речовини, зокрема, у випадках, передбачених спеціальним законодавством Союзу.

2. Якщо держава-член вважає, що небезпечна речовина не представляє загрозу виникнення великої аварії згідно з частиною 1, вона має повідомити про це Комісії, надавши обґрунтоване підтвердження, зокрема, інформацію, зазначену у частині 3.

3. Для цілей частин 1 і 2, інформація, необхідна для оцінки властивостей відповідної речовини, що є небезпечною для здоров'я, а також представляє фізичну та екологічну небезпеку, має включати наступне:

- (a) вичерпний перелік властивостей, необхідних для оцінки можливості небезпечної речовини заподіяти шкоду здоров'ю, фізичний або екологічний збиток;
- (b) фізичні і хімічні властивості (наприклад, молекулярна маса, тиск насиченої пари, характерна токсичність, точка кипіння, хімічна активність, в'язкість, розчинність та інші важливі властивості);
- (c) властивості, що представляють небезпеку для здоров'я, а також фізичну небезпеку (наприклад, хімічна активність, займистість, токсичність поряд з такими додатковими факторами, як спосіб впливу на організм, співвідношення травм і смертельних випадків, а також чинники тривалої дії та інші важливі властивості);
- (d) властивості екологічної небезпеки (наприклад, екотоксичність, стійкість, біоаккумуляція, здатність поширюватися на великі відстані в навколишньому середовищі та інші важливі властивості);
- (e) за наявності — класифікацію Союзу для певної речовини або суміші;
- (f) інформацію про специфічні умови експлуатації речовини (наприклад, температура, тиск та інші важливі умови), в яких небезпечна речовина зберігається, використовується та / або може бути в наявності у передбачених випадках аномальної експлуатації або наприклад, у разі пожежі.

4. За результатами оцінки, зазначеної в частині 1, Комісія, у разі необхідності, має внести законодавчі пропозиції до Європейського Парламенту та Ради для виключення відповідної небезпечної речовини зі сфери застосування цієї Директиви.

Стаття 5

Загальні обов'язки суб'єкта

1. Держави-члени забезпечують покладання на суб'єкти обов'язків щодо вживання всіх необхідних заходів для запобігання великих аварій та обмеження їх наслідків для здоров'я людини та довкілля.
2. Держави-члени забезпечують необхідне виконання суб'єктами обов'язку доводити компетентному органу влади, зазначеному у статті 6, у будь-який час, зокрема, для цілей перевірок та контролю, зазначених у статті 20, вживання суб'єктів всіх необхідних заходів відповідно до цієї Директиви.

Стаття 6

Компетентний орган влади

1. Без шкоди для обов'язків суб'єкта, держави-члени створюють або призначають компетентний орган чи органи влади, відповідальний(і) за виконання обов'язків, встановлених цією Директивою («компетентний орган»), і у разі необхідності — органи, які зобов'язані надавати допомогу компетентному органу на технічному рівні. Держави-члени, які створили або призначають кілька компетентних органів, забезпечують повне координування процедур виконання ними своїх обов'язків.
2. Компетентні органи та Комісія мають співпрацювати з метою сприяння імплементації цієї Директиви із залученням, у разі необхідності, відповідних зацікавлених осіб.
3. Для цілей цієї Директиви, держави-члени забезпечують прийняття компетентними органами відповідної інформації, наданої суб'єктами згідно з іншим законодавством Союзу, яка відповідає будь-якій вимозі цієї Директиви. У таких випадках компетентні органи зобов'язані забезпечити виконання вимог цієї Директиви.

Стаття 7

Повідомлення

1. Держави-члени мають вимагати направлення суб'єктом повідомлення компетентному органу, яке має містити наступну інформацію:
  - (a) назва і / або комерційне найменування суб'єкта та повна адреса відповідного підприємства;
  - (b) зареєстроване місце здійснення діяльності суб'єкта з повною адресою;
  - (c) ім'я та посада відповідальної особи підприємства, якщо вони відрізняються від тих, що вказані у підпункті (a);
  - (f) вид діяльності або передбачуваний вид діяльності установки або складського приміщення;
  - (g) безпосереднє довкілля на підприємстві, а також фактори, які можуть стати причиною виникнення великої аварії або погіршити її наслідки, зокрема (за наявності) детальну інформацію про сусідні
- (d) інформацію, достатню для ідентифікації небезпечних речовин і категорій речовин, які є або можуть бути в наявності;
- (e) кількість і фізична форма відповідної небезпечної речовини (або речовин);

підприємства, об'єкти, на які не поширюється сфера застосування цієї Директиви, території і об'єкти будівництва, що можуть бути джерелом, або можуть збільшити ризик виникнення чи наслідки великої аварії та ефектів «доміно».

2. Повідомлення або його оновлена версія направляється компетентному органу у наступні строки:

- (a) для нових підприємств — в розумний строк до початку будівництва та експлуатації, або до модифікації, що призводить до внесення змін до переліку небезпечних речовин;
- (b) у всіх інших випадках — не пізніше одного року від дати початку застосування цієї Директиви до відповідного підприємства.

3. Частина 1 і 2 не застосовуються, якщо відповідно до вимог національного законодавства суб'єкт до 1 червня 2015 року вже направив компетентному органу повідомлення, та інформація, що міститься у ньому, відповідає частині 1 та залишається незмінною.

4. Суб'єкт зобов'язаний заздалегідь повідомити компетентному органу про наступні події:

- (a) будь-яке значне збільшення або зменшення кількості або істотну зміну властивостей або фізичної форми наявної небезпечної речовини, зазначеної у повідомленні, наданому суб'єктом відповідно до частини 1, або про значну зміну щодо процесів її використання;
- (b) модифікацію підприємства або установки, яка може викликати значні наслідки щодо безпеки виникнення великих аварій;
- (c) остаточне закриття підприємства або його виведення з експлуатації; або
- (d) зміни інформації, зазначеної у підпунктах (a), (b) або (c) частини 1.

2. Якщо компетентний орган має додаткову інформацію, крім тієї, яка була надана суб'єктом згідно з пунктом (g) частини 1 статті 7, він зобов'язаний надавати цю інформацію такому суб'єкту, якщо це необхідно для застосування цієї статті.

Стаття 8

Політика запобігання великих аварій

1. Держави-члени мають вимагати від суб'єкта складання документа в письмовій формі, яким встановлюється політика щодо запобігання великим аваріям (МАРР), а також забезпечити належну імплементацію такої політики. МАРР має бути спрямована на забезпечення високого рівня захисту здоров'я людини та довкілля, а також має бути пропорційна загрозам великих аварій. Вона має включати загальні цілі та принципи дій суб'єкта, роль і відповідальність керівництва, а також зобов'язання щодо постійного підвищення якості контролю загроз виникнення великих аварій і забезпечення високого рівня захисту.

2. МАРР має бути складено і, якщо це вимагається згідно з національним законодавством, передано компетентному органу у наступні строки:

- (a) для нових підприємств — в розумний строк до початку будівництва та експлуатації, або до модифікації, що призводить до внесення змін до переліку небезпечних речовин;
- (b) у всіх інших випадках — не пізніше одного року від дати початку застосування цієї Директиви до відповідного підприємства.

3. Частина 1 і 2 не застосовуються, якщо суб'єкт вже склав МАРР, і у випадках, якщо це вимагається згідно з національним законодавством, до 1 червня 2015 року направив її компетентному органу, а інформація, що міститься у ній, відповідає частині 1 та залишається незмінною.

4. Без шкоди для дії статті 11 суб'єкт зобов'язаний періодично переглядати і, у разі необхідності, оновлювати МАРР щонайменше кожні п'ять років. У випадку, якщо це вимагається згідно з національним законодавством, оновлена версія МАРР має бути негайно надіслана компетентному органу.

5. МАРР реалізовується відповідними засобами, структурами і системою управління безпекою згідно з Додатком III, пропорційно загрозам виникнення великих аварій і складності організації або видів діяльності підприємства. Для підприємств нижчого рівня безпеки обов'язок щодо імплементації МАРР може бути виконано іншими відповідними засобами, структурами і системами управління, пропорційними загрозам виникнення великих аварій, з урахуванням принципів, викладених у Додатку III.

Стаття 9

Ефекти «доміно»

1. Держави-члени мають забезпечувати ідентифікацію компетентним органом всіх підприємств нижчого і вищого рівня безпеки або груп підприємств, де ризик або наслідки великої аварії можуть збільшуватися через географічне положення та розташування таких підприємств на близькій відстані, а також їх переліків небезпечних речовин. Така ідентифікація здійснюється компетентним органом з використанням інформації, отриманої від суб'єктів відповідно до статей 7 і 10, або після запиту компетентного органу про надання додаткової інформації, чи у вигляді перевірок, проведених відповідно до статті 20.

3. Держави-члени мають забезпечувати, щоб суб'єкти підприємств, ідентифікованих згідно з частиною 1:

- (a) обмінювалися відповідною інформацією, аби, у разі необхідності, такі підприємства мали можливість враховувати характер та ступінь загальної загрози

великої аварії у своїх МАРР, системах управління безпекою, звітах про заходи безпеки і планах дій в аварійних ситуаціях;

- (b) співпрацювали при інформуванні громадськості та сусідніх об'єктів, на які не поширюється сфера застосування цієї Директиви, а також при наданні інформації органу, відповідальному за підготовку зовнішніх планів дій в аварійних ситуаціях.

Стаття 10

Звіт про заходи безпеки

1. Держави-члени мають вимагати від суб'єкта підприємства, якому присвоєно вищий рівень небезпеки, надання звіту про заходи безпеки для того, щоб:

- (a) довести, що МАРР і система управління безпекою для імплементації МАРР введені в дію згідно з інформацією, викладеною в Додатку III;
- (b) довести, що загрози великих аварій і можливі сценарії великих аварій ідентифіковані, а також що вжито необхідних заходів для запобігання таких аварій та обмеження їх наслідків для здоров'я людини і довкілля;
- (c) довести дотримання належного рівня безпеки та надійності у проектуванні, будівництві, експлуатації та обслуговуванні будь-якої установки, складських приміщень, обладнання, а також відповідної інфраструктури, які пов'язані з загрозою виникнення великих аварій у межах підприємства;
- (d) довести наявність розроблених внутрішніх планів дій в аварійних ситуаціях, які містять інформацію для розробки зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях;
- (e) забезпечити наявність достатньої інформації компетентному органу для прийняття ним рішень щодо введення нових видів діяльності або будівництва нових об'єктів поблизу існуючих підприємств.

Стаття 11

Модифікація установки, підприємства або складського приміщення

2. Звіт про заходи безпеки повинен містити щонайменше дані та відомості, зазначені в Додатку II. У звіті мають бути вказані назви відповідних організацій, що брали участь у його складанні.

3. Звіт про заходи безпеки направляється компетентному органу в наступні строки:

- (a) для нових підприємств — в розумний строк до початку будівництва чи експлуатації, або до модифікації, що призводить до внесення змін до переліку небезпечних речовин;
- (b) для існуючих підприємств вищого рівня небезпеки — до 1 червня 2016 року;
- (c) для інших підприємств — не пізніше двох років від дати початку застосування цієї Директиви до відповідного підприємства.

4. Частини 1, 2 і 3 не застосовуються, якщо суб'єкт вже направив компетентному органу звіт про заходи безпеки відповідно до вимог національного законодавства до 1 червня 2015 року, а інформація, що міститься у ньому, відповідає частинам 1 і 2 та залишається незмінною. Для виконання вимог частин 1 і 2 у строки, зазначені в частині 3, суб'єкт має надавати будь-які змінені частини звіту про заходи безпеки в узгодженому з компетентним органом форматі.

5. Без шкоди для дії статті 11 суб'єкт зобов'язаний періодично переглядати і, у разі необхідності, оновлювати звіт про заходи безпеки щонайменше кожні п'ять років.

Крім того, суб'єкт переглядає, і, у разі необхідності, оновлює звіт про заходи безпеки після великої аварії, що сталася на його підприємстві, а також у будь-який інший час з ініціативи суб'єкта або на вимогу компетентного органу, якщо це обґрунтовано новими обставинами або новими технологічними знаннями з питань безпеки, зокрема, знаннями, отриманими в результаті аналізу аварій або, наскільки це можливо, «потенційно небезпечних ситуацій» і удосконалення знань, що стосуються оцінки загроз.

Оновлений звіт про заходи безпеки або його оновлені частини мають негайно направлятися компетентному органу.

6. Перш ніж суб'єкт почне будівництво та експлуатацію, або, у випадках, зазначених у пунктах (b) і (c) частини 3 і в частині 5 цієї статті, компетентний орган зобов'язаний протягом розумного строку після отримання звіту повідомити суб'єкта про свої висновки щодо результатів розгляду звіту про заходи безпеки. У разі необхідності, а також відповідно до статті 19 компетентний орган зобов'язаний заборонити введення в експлуатацію або продовження використання відповідного підприємства.

У разі модифікації установки, підприємства, складського приміщення, технологічного процесу, властивостей або фізичної форми чи кількості небезпечних речовин, яка

може мати значні наслідки щодо небезпек виникнення великої аварії, або може призвести до того, що підприємство нижчого рівня безпеки стає підприємством вищого рівня безпеки (або навпаки), держави-члени мають забезпечити перегляд і, у разі необхідності, оновлення суб'єктом повідомлення, МАРП, системи управління безпекою та звіту про заходи безпеки, а також надання ним компетентному органу детальної інформації про такі оновлення до здійснення такої модифікації.

Стаття 12

Плани дій в аварійних ситуаціях

1. Держави-члени зобов'язані забезпечити, щоб для всіх підприємств вищого рівня безпеки:

- (a) суб'єкт розробив внутрішній план дій в аварійних ситуаціях для вжиття заходів у межах підприємства;
- (b) суб'єкт надав компетентному органу інформацію, необхідну для складання останнім внутрішніх планів дій в аварійних ситуаціях;
- (c) органи, призначені для цієї мети державою-членом, розробили зовнішній план дій в аварійних ситуаціях для вжиття заходів за межами підприємства протягом двох років після отримання необхідної інформації від суб'єкта відповідно до пункту (b).

2. Суб'єкти зобов'язані виконати вимоги, зазначені у пунктах (a) і (b) частини 1, у наступні терміни:

- (a) для нових підприємств — в розумний строк до початку експлуатації або модифікації, що призводить до внесення змін до переліку небезпечних речовин;
- (b) для існуючих підприємств вищого рівня безпеки — до 1 червня 2016 року за винятком випадків, якщо до цієї дати внутрішній план дій в аварійних ситуаціях був розроблений відповідно до вимог національного законодавства, а інформація, що міститься у ньому, а також інформація, зазначена у пункті (b) частини 1, відповідає положенням цієї статті і залишається незмінною;
- (c) для інших підприємств — не пізніше двох років від дати початку застосування цієї Директиви до відповідного підприємства.

Стаття 13

Планування землекористування

1. Держави-члени мають забезпечити врахування цілей запобігання великих аварій і обмеження наслідків таких аварій для здоров'я людини і довкілля у своїй політиці землекористування або іншій відповідній

3. Плани дій в аварійних ситуаціях розробляються для наступних цілей:

- (a) обмеження і контроль інцидентів для мінімізації наслідків і обмеження шкоди здоров'ю людини, довкіллю та майну;
- (b) імплементація необхідних заходів щодо захисту здоров'я та довкілля від наслідків великих аварій;
- (c) передача необхідної інформації громадськості та зацікавленим службам або органам відповідного регіону;
- (d) забезпечення відновлення та ліквідації наслідків для довкілля після великої аварії.

Плани дій в аварійних ситуаціях мають містити інформацію, викладену в Додатку IV.

4. Держави-члени зобов'язані забезпечувати, щоб передбачені цією Директивою внутрішні плани дій в аварійних ситуаціях розроблялися з проведенням консультацій з персоналом, що працює на підприємстві, зокрема, консультації з відповідним персоналом, що працює на довгостроковій основі за договором субпідряду.

5. Держави-члени зобов'язані завчасно забезпечувати зацікавлену громадськість можливістю висловити свою думку щодо зовнішніх планів дій в аварійних ситуаціях під час їх розробки або істотної модифікації.

6. Держави-члени мають забезпечувати відповідний перегляд, перевірку, і, у разі необхідності, оновлення суб'єктами та уповноваженими органами внутрішніх і зовнішніх планів дій в аварійних ситуаціях з періодичністю не рідше ніж через кожні три роки. При перегляді необхідно враховувати зміни, які відбуваються на відповідних підприємствах та у відповідних аварійних службах, нові технічні знання, а також знання щодо реагування на великі аварії.

Що стосується зовнішніх планів дій в аварійних ситуаціях, держави-члени мають враховувати необхідність забезпечити сприяння посиленню співпраці щодо надання допомоги у галузі цивільного захисту населення у випадках великомасштабних аварійних ситуацій.

7. Держави-члени мають забезпечити негайне введення у дію планів дій в аварійних ситуаціях суб'єктом і, у разі необхідності, призначеним для цієї мети компетентним органом, у випадку виникнення великої аварії або неконтрольованої події, характер якої дає підстави припускати, що така подія може призвести до великої аварії.

8. Враховуючи інформацію, що міститься у звіті про заходи безпеки, і вказуючи аргументи на користь свого рішення, компетентний орган може прийняти рішення про те, що вимога про надання зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях згідно з частиною 1 не застосовується.

політиці. Вони мають добиватися досягнення цих цілей за допомогою відповідної системи контролю при:

- (a) розміщенні нових підприємств;
- (b) здійсненні модифікацій підприємств, на яких поширюється дія статті 11;

(с) будівництві нових об'єктів, зокрема, транспортних шляхів, місць громадського користування та житлових районів, розташованих поблизу підприємств, де розміщення або будівництво нових об'єктів може бути джерелом виникнення, або збільшити ризик виникнення чи погіршити наслідки великої аварії.

2. У своїй політиці землекористування або іншій відповідній політиці, а також процедурах імплементації такої політики держави-члени мають забезпечити врахування необхідності (у довгостроковій перспективі):

(а) підтримувати належні безпечні відстані між підприємствами, на які поширюється дія цієї Директиви, і житловими районами, об'єктами і місцями громадського користування, рекреаційними зонами і, наскільки це можливо, основними транспортними шляхами;

(б) захищати райони, що екологіч інтерес, або особливо що розташовані безпосередньо біля підприємств, забезпечуючи (у разі необхідності) належні безпечні відстані або вживання інших відповідних заходів;

(с) стосовно існуючих підприємств — вживати додаткових технічних заходів відповідно до статті 5 таким чином, щоб не збільшувати ризики для здоров'я людини та довкілля.

3. З метою сприяння імплементації політики, встановленої частиною 1, держави-члени мають забезпечити встановлення відповідних процедур консультацій всіма компетентними органами та органами планування, відповідальними за прийняття рішень у цій галузі. Під час прийняття рішень процедури мають бути спрямовані на забезпечення надання суб'єктами у кожному конкретному випадку або на загальних підставах достатньої інформації про пов'язані з підприємством ризики, а також на забезпечення доступу до технічних консультацій щодо таких ризиків.

Держави-члени мають забезпечити надання суб'єктами підприємств нижчого рівня безпеки (за вимогою компетентного органу) достатньої інформації про пов'язані з підприємством ризики, необхідної для цілей планування землекористування.

такі держави мали змогу застосувати всі відповідні положення, викладені у статтях 12 та 13, а також у цій статті.

4. Якщо відповідна держава-член вирішила, що підприємство, яке розташовано безпосередньо поблизу території іншої держави-члена, не здатне створювати загрозу виникнення великої аварії за своїми межами відповідно до частини 8 статті 12, і, таким чином, не

4. Вимоги частин 1, 2 і 3 цієї статті застосовуються без шкоди для дії положень Директиви 2011/92/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 грудня 2011 року про оцінку впливу окремих державних і приватних проєктів на довкілля ⁽¹⁾, Директиви 2001/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27 червня 2001 року

про оцінку впливу окремих планів та програм на довкілля ⁽²⁾, а також іншого відповідного законодавства Союзу. Для виконання вимог цієї статті та вимог вказаного законодавства, *inter alia*, з метою уникнення дублювання оцінки та консультацій, держави-члени можуть передбачати скоординовані або спільні процедури.

Стаття 14

Інформування громадськості

1. Держави-члени забезпечують громадськості постійний доступ, зокрема, в електронному вигляді, до інформації, зазначеної у Додатку V. У разі необхідності, зокрема, у випадку модифікацій, передбачених статтею 11, така інформація має постійно оновлюватися.

2. Що стосується підприємств вищого рівня безпеки, держави-члени також забезпечують:

(а) регулярне надання чіткої і зрозумілої інформації про заходи безпеки та необхідну поведінку у випадку виникнення великої аварії, усім особам, що можуть постраждати від такої аварії, у найбільш прийнятній формі, без необхідності подання запиту;

(б) за вимогою громадськості — доступ до звіту про заходи безпеки згідно з умовами частини 3 статті 22. У разі застосування частини 3 статті 22, необхідно забезпечувати доступ до зміненого звіту, наприклад, у формі резюме нетехнічного характеру, що має включати принаймні загальну інформацію про загрози великих аварій, а також про потенційні наслідки для здоров'я людини та довкілля у разі виникнення великої аварії;

(с) доступ (на вимогу громадськості) до переліку небезпечних речовин згідно з умовами частини 3 статті 22.

Інформація, що надається відповідно до підпункту (а) пункту 1 цієї частини, має включати, щонайменше, інформацію, зазначену в Додатку V. Ця інформація надається також усім об'єктам і місцям громадського користування, зокрема, школам та лікарням, а також усім сусіднім підприємствам, щодо підприємств, на які поширюється дія статті 9. Держави-члени забезпечують надання інформації щонайменше кожні п'ять років, а також періодичний перегляд такої інформації, і, у разі необхідності, оновлення, зокрема, у випадку змін, на які поширюється дія статті 11.

3. Що стосується ймовірності виникнення великих аварій з транскордонними наслідками на підприємствах вищого рівня безпеки, держави-члени зобов'язані надати достатню інформацію для тих держав-членів, які теоретично можуть постраждати у таких випадках, аби, у разі необхідності,

⁽¹⁾ ОВ L 26, 28.01.2012, С. 1.

⁽²⁾ ОВ L 197, 21.7.2001, С. 30.

потрібна розробка зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях відповідно до частини 1 статті 12, вона зобов'язана повідомити про своє мотивоване рішення іншій державі-члену.

**Консультації з громадськістю та участь
громадськості у прийнятті рішень**

1. Держави-члени зобов'язані завчасно забезпечити зацікавлену громадськість можливістю висловити свою думку щодо конкретних індивідуальних проєктів, що стосуються:

- (a) планування нових підприємств з метою виконання статті 13;
- (b) значних модифікацій на підприємствах відповідно до статті 11 у випадку, якщо такі модифікації тягнуть за собою виникнення зобов'язань, передбачених статтею 13;
- (c) будівництва нових об'єктів поблизу підприємств, якщо розміщення або будівництво нових об'єктів може збільшити ризик виникнення або погіршити наслідки великої аварії відповідно до статті 13.

2. Що стосується конкретних індивідуальних проєктів, зазначених у частині 1, на початку процедури прийняття рішення або не пізніше дати, коли інформація може бути обґрунтовано надана, громадськість має бути проінформована шляхом офіційних повідомлень або будь-яким іншим належним чином, зокрема (за наявності) за допомогою електронних засобів масової інформації, з наступних питань:

- (a) предмет конкретного проєкту;
- (b) у разі необхідності — факт того, що проєкт є предметом оцінки щодо національного або транскордонного впливу на довкілля або консультацій між державами-членами відповідно до частини 3 статті 14;
- (c) детальна інформація про компетентний орган, відповідальний за прийняття рішень, від якого можна отримати відповідну інформацію, і якому можуть бути направлені на розгляд зауваження чи запитання, а також детальна інформація про терміни передачі зауважень і запитань;
- (d) зміст можливих рішень або проєкт рішення (за наявності);
- (e) час і місце, а також спосіб надання відповідної інформації;

Ця частина не застосовується до планів та програм, за якими участь громадськості здійснюється відповідно до Директиви 2001/42/ЄС.

7. Держави-члени визначають детальні умови інформування громадськості та консультації із зацікавленою громадськістю.

На різних стадіях необхідно передбачити розумні строки, що дозволяють отримати достатньо часу для

(f) детальна інформація про механізми участі громадськості та проведення консультацій відповідно до частини 7 цієї статті.

3. Що стосується конкретних індивідуальних проєктів, зазначених у частині 1, держави-члени зобов'язані забезпечувати надання зацікавленій громадськості у встановлені строки наступної інформації:

- (a) основні звіти та консультації, надані компетентному органу відповідно до національного законодавства в той час, коли зацікавлену громадськість було інформовано відповідно до частини 2;
- (b) згідно з положеннями Директиви 2003/4/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2003 року про доступ громадськості до екологічної інформації⁽¹⁾, інша інформація, ніж та, що вказана у частині 2 цієї статті, що стосується відповідного рішення, і яка стає доступною лише після інформування зацікавленої громадськості відповідно до зазначеної частини.

4. Держави-члени зобов'язані забезпечити надання зацікавленій громадськості права повідомити компетентному органу свої зауваження та думки до прийняття рішення по окремому проєкту, як вказано у частині 1, а також гарантувати своєчасне врахування результатів консультацій, проведених згідно з частиною 1, для прийняття рішення.

5. Під час прийняття компетентним органом відповідних рішень держави-члени зобов'язані забезпечити надання громадськості наступної інформації:

- (a) зміст рішення і підстави, на яких воно ґрунтується, зокрема, будь-які подальші оновлення;
- (b) результати консультацій, проведених до прийняття рішення, а також пояснення того, яким чином консультації були враховані у такому рішенні.

6. При складанні загальних планів і програм, що стосуються питань, зазначених у пунктах (a) або (c) частини 1, держави-члени зобов'язані забезпечувати завчасне надання громадськості ефективних можливостей для участі у їх підготовці, а також модифікації або перегляді із застосуванням процедур, зазначених у частині 2 статті 2 Директиви 2003/35/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 травня 2003 року про участь громадськості у розробці деяких планів та програм, пов'язаних з довкіллям⁽²⁾.

Держави-члени зобов'язані визначити громадськість, уповноважену брати участь для цілей цієї частини, зокрема, відповідні громадські організації, що відповідають будь-яким встановленим вимогам національного законодавства, і, зокрема, організації, що сприяють захисту довкілля.

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.02.2003, С. 26.

⁽²⁾ ОВ L 156, 25.6.2003, С. 17.

інформування громадськості, а також для підготовки та ефективної участі зацікавленої громадськості у прийнятті рішень з екологічних питань згідно з положеннями положень цієї статті.

Держави-члени зобов'язані забезпечити наявність обов'язку суб'єкта вжити (найбільш прийнятним способом) наступних заходів у найкоротші строки після виникнення великої аварії:

- (a) проінформувати компетентний орган;
- (b) надати компетентному органу наступну інформацію, як тільки вона стане доступною:
  - (i) обставини аварії;
  - (ii) небезпечні речовини, з якими пов'язана аварія;
  - (iii) наявні дані для оцінки наслідків впливу аварії на здоров'я людини, довкілля та майно;
  - (iv) вжиті екстрені заходи;
- (c) проінформувати компетентний орган про заходи, передбачені для:
  - (i) зменшення середньострокових і довгострокових наслідків аварії;
  - (ii) запобігання повторного виникнення такої аварії;
- (d) оновити надану інформацію, якщо під час подальшого розслідування будуть виявлені додаткові факти, що змінюють таку інформацію або зроблені висновки.

Стаття 17

Заходи, що вживаються після виникнення великої аварії

Після виникнення великої аварії держави-члени зобов'язані вимагати від компетентного органу:

- (a) забезпечити вживання необхідних невідкладних, середньострокових і довгострокових заходів;

3. Для надання державами-членами інформації, зазначеної в частині 1 цієї статті, звіт складається у формі імплементаційних актів. Ці імплементаційні акти мають прийматися відповідно до процедури розгляду, зазначеної у частині 2 статті 27.

4. Держави-члени зобов'язані інформувати Комісію про назву та адресу будь-якого органу, який може мати відповідну інформацію про великі аварії і консультувати компетентні органи інших держав-членів, які мають втрутитися у разі виникнення такої аварії.

- (b) шляхом проведення перевірок, розслідувань та інших належних дій, зібрати інформацію, необхідну для повного аналізу технічних, організаційних та управлінських аспектів аварії;
- (c) вжити відповідних заходів, спрямованих на забезпечення вживання суб'єктом будь-яких необхідних заходів щодо усунення наслідків аварії;
- (d) скласти рекомендації щодо майбутніх профілактичних заходів; та
- (e) проінформувати про виникнення аварії осіб, які можуть постраждати, і, у відповідних випадках, про заходи, вжиті для зменшення її наслідків.

Стаття 18

Інформація, що надається державами-членами після виникнення великої аварії

1. З метою запобігання та зменшення наслідків великих аварій держави-члени зобов'язані інформувати Комісію про великі аварії, які виникли на їх території та відповідають критеріям, викладеним у Додатку VI. Держави-члени зобов'язані надати наступну додаткову інформацію:

- (a) держава-член ЄС, назва та адреса органу, відповідального за звіт;
- (b) дата, час та місце аварії, зокрема, повна назва суб'єкта та адреса відповідного підприємства;
- (c) стислий опис обставин, зокрема, відповідних небезпечних речовин, а також їх безпосереднього впливу на здоров'я людини та довкілля;
- (d) стислий опис вжитих екстрених заходів і безпосередніх запобіжних заходів, необхідних для запобігання повторного виникнення аварії;
- (e) результати їх аналізу та рекомендації.

2. Інформація, зазначена у частині 1 цієї статті, надається у найкоротші терміни, але не пізніше одного року з моменту виникнення аварії (використовується база даних, вказана у частині 4 статті 21). Якщо для внесення до бази даних протягом вищевказаного терміну може бути надана лише попередня інформація згідно з підпунктом (e) частини 1, така інформація оновлюється негайно після отримання результатів подальшого аналізу і рекомендацій.

3. Метою забезпечення можливості завершення судового процесу, надання державами-членами інформації, вказаної у пункті (e) частини 1, може бути відкладено у випадках, якщо надання такої інформації може вплинути на відповідний судовий процес.

Стаття 19

Заборона експлуатації

1. Держави-члени зобов'язані заборонити експлуатацію або введення в експлуатацію будь-якого підприємства, установки, складського приміщення або будь-якої їх частини, якщо вжиті суб'єктом заходи щодо запобігання та зменшення наслідків великих аварій мають серйозні наслідки. У зв'язку з цим держави-члени, *inter alia*, мають

брати до уваги серйозні недоліки для вжиття необхідних заходів, зазначених у звіті про результати перевірки.

Держави-члени можуть заборонити експлуатацію і введення в експлуатацію будь-якого підприємства, установки, складського приміщення або будь-якої їх частини, якщо суб'єкт протягом встановленого строку не надав повідомлення, звіти або іншу інформацію, що передбачені цією Директивою.

2. Держави-члени зобов'язані забезпечити суб'єктам можливість оскарження встановленої частиною 1 заборони компетентного органу у відповідному органі, визначеному національним законодавством і процедурами.

Стаття 20

Перевірки

1. Держави-члени зобов'язані забезпечити організацію компетентними органами системи перевірок.

2. Перевірки мають відповідати типу відповідного підприємства. Перевірки можуть залежати від надання звіту про заходи безпеки або будь-якого іншого звіту. Вони мають бути достатніми для планового та систематичного огляду систем, що використовуються на підприємстві, технічного, організаційного або управлінського характеру, з метою забезпечення, зокрема, наступного:

- (a) можливості суб'єкта продемонструвати вживання ним відповідних заходів щодо запобігання великих аварій стосовно кожного окремого виду діяльності підприємства;
- (b) можливості суб'єкта продемонструвати, що він передбачив належні заходи для обмеження наслідків великих аварій у межах та за межами об'єкта;
- (c) відображення існуючих умов на підприємстві у звіті про заходи безпеки або у будь-якому іншому наданому звіті;

- (b) дані про виконання вимог цієї Директиви.

У разі необхідності, також необхідно враховувати відповідні результати перевірок, проведених відповідно до іншого законодавства Союзу.

6. Позапланові перевірки мають проводитися у найкоротші терміни для розслідування серйозних скарг,

- (d) надання населенню інформації згідно зі статтею 14.

3. Держави-члени зобов'язані забезпечити, щоб план перевірок охоплював всі підприємства на національному, регіональному або місцевому рівнях, а також забезпечити регулярний перегляд і, у разі необхідності, оновлення цього плану. Кожен план перевірок має включати:

- (a) загальну оцінку важливих питань безпеки;
- (b) географічний район, на який поширюється план перевірок;
- (c) перелік підприємств, на які поширюється дія плану;
- (d) перелік груп підприємств, де можуть виникнути ефекти «доміно» згідно зі статтею 9;
- (e) перелік підприємств, де специфічні зовнішні ризики та джерела небезпеки можуть збільшити ризик або наслідки великої аварії;
- (f) порядок проведення періодичних перевірок, зокрема, програми для таких перевірок згідно з частиною 4;
- (g) порядок проведення позапланових перевірок згідно зі статтею 6;
- (h) положення про співпрацю різноманітних органів перевірки.

4. На підставі планів перевірок, зазначених у частині 3, компетентний орган зобов'язаний регулярно складати програми періодичних перевірок для всіх підприємств, вказуючи, зокрема, періодичність візитів на об'єкти для різноманітних видів підприємств.

Проміжок часу між двома послідовними візитами на об'єкт не має перевищувати один рік для підприємств вищого рівня небезпеки і три роки для підприємств нижчого рівня небезпеки, крім випадків, коли компетентний орган розробив програму перевірок на підставі систематичної оцінки ризику виникнення великих аварій для відповідних підприємств.

5. Систематична оцінка небезпеки на відповідних підприємствах має ґрунтуватися щонайменше на наступних критеріях:

- (a) потенційний вплив відповідних підприємств на здоров'я людини та довкілля;

великих аварій та «потенційно небезпечних ситуацій», інцидентів і випадків порушень.

7. Протягом чотирьох місяців після кожної перевірки компетентний орган зобов'язаний повідомити суб'єкту про висновки перевірки, а також про всі необхідні заходи, вказані для нього. Компетентний орган зобов'язаний забезпечити вживання всіх вказаних необхідних заходів у розумні строки після отримання повідомлення.

8. Якщо під час перевірки було встановлено істотне порушення положень цієї Директиви, протягом шести місяців має бути проведена додаткова перевірка.

9. Перевірки, передбачені цією Директивою, по можливості, мають бути узгоджені і, у разі необхідності, об'єднані з перевітками, проведеними згідно з іншим законодавством Союзу.

10. Держави-члени зобов'язані заохочувати компетентні органи до створення механізмів та інструментів з обміну досвідом та об'єднанню знань, а також, у разі необхідності, до участі у реалізації таких механізмів на рівні Союзу.

11. Держави-члени зобов'язані забезпечувати, щоб суб'єкти надавали компетентним органам всю необхідну допомогу для забезпечення таким органам можливості проводити будь-які перевірки і збирати будь-яку інформацію, необхідну для виконання їх обов'язків для цілей цієї Директиви, зокрема, з метою дозволити органам повністю оцінити можливість виникнення великої аварії та визначити межі можливого збільшення ймовірності виникнення або посилення наслідків великих аварій, а також підготувати зовнішній план дій в аварійних ситуаціях і враховувати речовини, які, зважаючи на їх фізичну форму, особливі умови або місцезнаходження, можуть вимагати додаткового розгляду.

Стаття 21

Інформаційна система та обмін інформацією

1. Держави-члени та Комісія обмінюються інформацією про наявний досвід запобігання великих аварій та обмеження їх наслідків. Ця інформація має стосуватися, зокрема, вживання заходів, передбачених цією Директивою.

2. У термін до 30 вересня 2019 року і через кожні чотири роки після настання зазначеної дати держави-члени надають Комісії звіт про імплементацію цієї Директиви.

7. Комісія зобов'язана оприлюднити неконфіденційну частину даних.

Стаття 22

Доступ до інформації і конфіденційність

1. В інтересах прозорості, держави-члени мають забезпечити наявність у компетентного органу обов'язку

3. Стосовно підприємств, що входять до сфери застосування цієї Директиви, держави-члени надають Комісії щонайменше наступну інформацію:

- (a) назва або комерційне найменування суб'єкта та повна адреса підприємства;
- (b) діяльність та види діяльності підприємства.

Комісія має створити і постійно оновлювати базу даних, що містить інформацію, надану державами-членами. Доступ до бази даних має бути обмежений особами, які отримали дозвіл Комісії, або компетентними органами держав-членів.

4. Комісія створює і забезпечує наявність у держав-членів бази даних, що містить, зокрема, детальну інформацію про великі аварії, що виникли на їх території, для наступних цілей:

- (a) швидкого поширення серед всіх компетентних органів відомостей, що надаються державами-членами, для виконання частин 1 і 2 статті 18;
- (b) надання компетентним органам аналізу причин виникнення великих аварій і уроків, винесених з них;
- (c) надання компетентним органам інформації про профілактичні заходи;
- (d) надання інформації про організації, які можуть проводити консультації або надавати відповідну інформацію про виникнення, запобігання та зменшення наслідків великих аварій.

5. До 1 січня 2015 року Комісія зобов'язана ухвалити імплементаційні акти, що встановлюють формати передачі інформації, зазначеної в частинах 2 і 3 цієї статті, державами-членами та відповідними базами даних, вказаними в частинах 3 і 4. Ці імплементаційні акти мають прийматися відповідно до процедури перевірки, зазначеної у частині 2 статті 27.

6. Бази даних, вказані у частині 4, мають містити щонайменше:

- (a) інформацію, представлену державами-членами відповідно до частин 1 і 2 статті 18;
- (b) аналіз причин аварій;
- (c) уроки, винесені з аварій;
- (d) профілактичні заходи, необхідні для запобігання повторного виникнення аварій.

зробити доступною для будь-якої фізичної або юридичної особи, яка пред'явила вимогу про надання інформації згідно з Директивою 2003/4/ЄС, будь-яку інформацію, наявну відповідно до цієї Директиви.

2. Компетентний орган може відмовити у наданні будь-якої інформації, запитуваної відповідно до цієї Директиви, зокрема, відповідно до статті 14, або обмежити доступ до

такої інформації, якщо виконуються умови, зазначені у статті 4 Директиви 2003/4/ЄС.

3. Компетентний орган може відмовити у наданні наявної в його розпорядженні повної інформації, зазначеної у пунктах (b) і (c) частини 2 статті 14, без шкоди для дії положень частини 2 цієї статті, якщо суб'єкт вимагав не розголошувати певні частини звіту про заходи безпеки або перелік небезпечних речовин на підставах, передбачених статтею 4 Директиви 2003/4/ЄС.

На тих же підставах компетентний орган може прийняти рішення про нерозголошення певних частин звіту або переліку небезпечних речовин. У таких випадках, а також за погодженням з цим органом, суб'єкт зобов'язаний надати компетентному органу змінений звіт або перелік, за винятком вищевказаних частин.

Стаття 23

Доступ до правосуддя

Держави-члени забезпечують:

- надання можливості будь-якій заявнику, який звернувся з вимогою про надання інформації згідно з пунктами (b) або (c) частини 2 статті 14 або частини 1 статті 22 цієї Директиви, вимагати згідно зі статтею 6 Директиви 2003/4/ЄС перегляду дій або бездіяльності компетентного органу щодо такої вимоги;
- надання, згідно з їх відповідною національною правовою системою, представникам зацікавленої громадськості доступу до процедур перегляду, встановлених статтею 11 Директиви 2011/92/ЄС, у випадках, передбачених частиною 1 статті 15 цієї Директиви.

Стаття 24

Інструкція

Комісія може розробити інструкцію щодо безпечної відстані та ефектів «доміно».

Стаття 25

Внесення змін до Додатків

Комісія наділяється повноваженнями приймати делеговані законодавчі акти відповідно до статті 26 з метою адаптації Додатків II-VI до

технічного прогресу. Такі адаптації не мають призводити до суттєвих змін зобов'язань держав-членів і суб'єктів, передбачених цією Директивою.

Стаття 26

Здійснення делегування повноважень

1. Комісія наділена повноваженнями щодо прийняття делегованих законодавчих актів згідно з умовами цієї статті.

2. Повноваження щодо прийняття делегованих законодавчих актів, вказані у статті 25, покладаються на Комісію строком на п'ять років, починаючи з 13 серпня 2012 року. Комісія зобов'язана скласти звіт щодо делегування повноважень не пізніше дев'яти місяців до завершення п'ятирічного терміну. Делегування повноважень автоматично продовжується на періоди тієї ж тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не заперечать проти такого продовження в строк не пізніше чотирьох місяців до закінчення кожного періоду.

3. Європейський Парламент і Рада в будь-який час можуть скасувати делегування повноважень, передбачене статтею 25. Рішення про скасування припиняє делегування повноважень, зазначених у ньому. Таке рішення набирає чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або з пізнішої дати, зазначеної у самому рішенні. Таке рішення не має впливати на законну силу будь-яких чинних делегованих законодавчих актів.

4. У найкоротші терміни після прийняття делегованого законодавчого акту Комісія зобов'язана повідомити про його прийняття одночасно Європейському Парламенту та Раді.

5. Делегований законодавчий акт, прийнятий згідно зі статтею 25, набирає чинності лише у тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили заперечень протягом двох місяців після повідомлення про прийняття цього акту, або якщо до закінчення вищезазначеного терміну і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії про відсутність будь-яких заперечень. За ініціативою Європейського Парламенту або Ради зазначений термін подовжується на два місяці.

Стаття 27

Процедура Комітету

1. Комісія працює за сприянням Комітету, створеного Директивою 96/82/ЄС. Цей Комітет є комітетом у значенні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі посилання на цю частину застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Директиви. Передбачені штрафні санкції мають бути ефективними, пропорційними та мати стримуючий вплив. Держави-члени зобов'язані повідомити Комісії про вищезазначені положення до 1 червня 2015 року, а також негайно повідомляти їй про будь-які подальші зміни до зазначених положень.

Стаття 28

Штрафні санкції

Держави-члени встановлюють штрафні санкції, що застосовуються до положень національного законодавства, ухвалених з метою виконання цієї

*Стаття 29***Звітність і перегляд**

1. До 30 вересня 2020 року і кожні наступні чотири роки на підставі інформації, наданої державами-членами відповідно до статті 18 та частини 2 статті 21, а також інформації, що зазначена у частинах 3 і 4 статті 21, та міститься у базах даних, з урахуванням імплементації статті 4, Комісія зобов'язана надавати Європейському Парламенту та Раді звіт про імплементацію та ефективність дії цієї Директиви, зокрема, інформацію про великі аварії, що виникли на території Союзу, і їх можливий вплив на імплементацію цієї Директиви. У першому з таких звітів Комісія включає оцінку необхідності внесення змін до сфери застосування цієї Директиви. У разі необхідності, до будь-якого звіту можуть додаватися відповідні законодавчі пропозиції.

2. У контексті відповідного законодавства Союзу, Комісія може розглянути необхідність вирішення питання, пов'язаного з фінансовими зобов'язаннями суб'єкта щодо великих аварій, зокрема, питання, що стосуються страхування.

*Стаття 30***Зміна Директиви 96/82/ЄС**

У частині 1 Додатка I до Директиви 96/82/ЄС слова «(d) важка паливна нафта» доповнюється заголовком «Нафтопродукти».

*Стаття 31***Транспонування у національне законодавство**

1. Держави-члени зобов'язані ввести у дію законодавчі, регламентні та адміністративні положення до 31 травня 2015 року.

. Держави-члени зобов'язані застосовувати ці положення з 1 червня 2015 року.

Незважаючи на перший підпункт, держави-члени зобов'язані ввести у дію законодавчі, регламентні та адміністративні положення з метою дотримання статті 30 цієї Директиви до 14 лютого 2014 року. Держави-члени зобов'язані застосувати ці положення з 15 лютого 2014 року. Держави-члени зобов'язані негайно направити Комісії тексти зазначених положень.

Такі положення, у разі їх ухвалення державами-членами, повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватися таким посиланням при їх офіційній публікації.

2. Держави-члени зобов'язані передати Комісії тексти основних положень національного законодавства, ухваленого ними у сфері, на яку поширюється дія цієї Директиви.

*Стаття 32***Скасування**

1. Директива 96/82/ЄС втрачає чинність з 1 червня 2015 року.

2. Посилання на скасовану Директиву вважаються посиланнями на цю Директиву та розглядаються відповідно до кореляційної таблиці, наведеної в Додатку VII.

*Стаття 33***Набрання чинності**

Ця Директива набирає чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

*Стаття 34***Адресати**

Цю Директиву адресовано державам-членам ЄС.

Вчинено у Страсбурзі 4 липня 2012 року.

За Європейський *За Раду*

Парламент *Голова* *Голова*

M. SCHULZ

A.D. MAVROYIANNIS

ПЕРЕЛІК ДОДАТКІВ

Додаток I речовини;	–	Небезпечні
Додаток II	–	Мінімальні дані та відомості, що мають міститися у звіті про заходи безпеки, зазначеному у статті 10;
Додаток III	–	Інформація, зазначена у частині 5 статті 8 та статті 10, що стосується системи управління безпекою та організації підприємства з метою запобігання великих аварій;
Додаток IV	–	Дані та відомості, що мають бути включені до планів дій в аварійних ситуаціях, зазначених у статті 12;

L 197/18	UA	Офіційний вісник Європейського Союзу	24.7.2012
Додаток V	–	Інформація для громадськості, передбачена частиною 1 статті 14 та пунктом (а) частини 2 статті 14;	
Додаток VI	–	Критерії великої аварії, у разі відповідності яким необхідно сповіщати Комісію згідно з частиною 1 статті 18 згідно з частиною 1 статті 18;	
Додаток VII	–	Кореляційна таблиця.	

ДОДАТОК I

НЕБЕЗПЕЧНІ РЕЧОВИНИ

Мінімальні кількості, вказані у колонках 2 і 3 частини 1, застосовуються до небезпечних речовин, що належать до категорій небезпеки, перерахованих у колонці 1 частини 1 цього Додатка.

Якщо небезпечна речовина, передбачена частиною 1 цього Додатка, також вказана у частині 2, застосовуються мінімальні кількості, вказані у колонках 2 і 3 частини 2.

ЧАСТИНА 1

Категорії небезпечних речовин

Ця частина охоплює всі небезпечні речовини, що належать до категорій небезпеки, перерахованих у колонці 1:

Колонка 1	Колонка 2	Колонка 3
Категорії небезпеки згідно з Регламентом (ЄС) № 1272/2008	Мінімальна кількість (у тоннах) небезпечних речовин, як зазначено у частині 10 статті 3, застосовно до	
	вимог нижчого рівня	вимог вищого рівня
Секція «Н» — ЗАГРОЗИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я		
N1 ГОСТРА ТОКСИЧНІСТЬ категорія 1, всі шляхи впливу	5	20
N2 ГОСТРА ТОКСИЧНІСТЬ - категорія 2, всі шляхи впливу - категорія 3, інгаляційний вплив (див. примітку 7)	50	20 0
N3 STOT: СПЕЦИФІЧНА ТОКСИЧНІСТЬ ДЛЯ ПЕВНИХ ОРГАНІВ — ОДНОКРАТНИЙ ВПЛИВ (STOT SE) STOT SE, категорія 1	50	20 0
Секція «Р» — ФІЗИЧНІ ЗАГРОЗИ		
P1a ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ (див. примітку 8) - Нестабільні вибухові речовини або - Вибухові речовини, підклас 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 чи 1.6, або - Речовини чи суміші, що мають вибухові властивості згідно з методикою А.14 Регламенту (ЄС) № 440/2008 (див. примітку 9) та не належать до класів загроз органічних перекисів або самореактивних речовин і сумішей	10	50
P1b ВИБУХОВІ РЕЧОВИНИ (див. примітку 8) Вибухові речовини, підклас 1.4 (див. примітку 10)	50	200
P2 ГОРЮЧІ ГАЗИ Займісті гази, категорія 1 або 2	10	50
P3a ГОРЮЧІ АЕРОЗОЛІ (див. примітку 11.1) «Горючі» аерозолі <i>категорії 1 або 2</i> , що містять горючі гази категорії 1 або 2 чи горючі рідини категорії 1	150 (чиста вага)	500 (чиста вага)
P3b ГОРЮЧІ АЕРОЗОЛІ (див. примітку 11.1) «Горючі» аерозолі <i>категорії 1 або 2</i> , що не містять горючі гази категорії 1 або 2 чи горючі рідини категорії 1 (див. примітку 11.2)	5 000 (чиста вага)	50 000 (чиста вага)

Колонка 1	Колонка 2	Колонка 3
Категорії безпеки згідно з Регламентом (ЄС) № 1272/2008	Мінімальна кількість (у тоннах) небезпечних речовин, як зазначено у частині 10 статті 3, застосовно до	
	вимог нижчого рівня	вимог вищого рівня
P4 ОКИСЛЮВАЛЬНІ ГАЗИ Окислювальні газы, категорія 1	50	20 0
P5a ГОРЮЧІ РІДИНИ - Горючі рідини, категорія 1, або - Горючі рідини категорії 2 або 3, які містяться при температурі, що перевищує їхню точку кипіння, або - Інші рідини з температурою займання $\leq 60^{\circ}\text{C}$, що містять при температурі, що перевищує їх точку кипіння (див. примітку 12)	1 0	50
P5b ГОРЮЧІ РІДИНИ - Горючі рідини категорії 2 або 3, у тих випадках, коли особливі умови обробки, такі як високий тиск або висока температура, можуть створити загрозу виникнення великої аварії, або - Інші рідини з температурою займання $\leq 60^{\circ}\text{C}$, у тих випадках, коли особливі умови обробки, такі як високий тиск або висока температура, можуть створити загрозу виникнення великої аварії (див. примітку 12)	50	200
P5b ГОРЮЧІ РІДИНИ Горючі рідини, категорії 2 або 3, не передбачені у пунктах P5a і P5b	50 00	500 00
P6a САМОРЕАКТИВНІ РЕЧОВИНИ ТА СУМІШІ, А ТАКОЖ ОРГАНІЧНІ ПЕРЕКИСИ Самореактивні речовини та суміші, тип А або В, або органічні перекиси, тип А або В	10	50
P6b САМОРЕАКТИВНІ РЕЧОВИНИ ТА СУМІШІ, А ТАКОЖ ОРГАНІЧНІ ПЕРЕКИСИ Самореактивні речовини та суміші, тип С, D, E або F, або органічні перекиси, тип С, D, E або F	50	200
P7 ПІРОФОРНІ РІДИНИ ТА ТВЕРДІ РЕЧОВИНИ Пірофорні рідини, категорія 1 Пірофорні тверді речовини, категорія 1	50	20 0
P8 ОКИСЛЮВАЛЬНІ РІДИНИ ТА ТВЕРДІ РЕЧОВИНИ Окислювальні рідини, категорія 1, 2 чи 3, або Окислювальні тверді речовини, категорія 1, 2 чи 3	50	20 0
Секція «Е» — ЗАГРОЗИ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ		
E1 Категорія 1: Гостра безпека для водного середовища; або Категорія 2: хронічна безпека для водного середовища	1 0	20 0
E2 Категорія 2: хронічна безпека для водного середовища	2	50
2 Секція «О» — ІНШІ НЕБЕЗПЕКИ		
O1 Речовини та суміші при вказівці на безпеку EUN014	1	50
O2 Речовини та суміші, які при контакті з водою випускають горючі газы, Категорія 1	1 0	50 0
O3 Речовини та суміші при вказівці на безпеку EUN029	5	20

ЧАСТИНА 2

Небезпечні речовини, перераховані за назвами

Колонка 1	Номер CAS ⁽¹⁾	Колонка 2	Колонка 3
Небезпечні речовини		Мінімальна кількість (у тоннах) небезпечних речовин,	
		вимог нижчого рівня	вимог вищого рівня
1. Нітрат амонію (див. примітку 13)	-	50	100
2. Нітрат амонію (див. примітку 14)	-	12	500
3. Нітрат амонію (див. примітку 15)	-	3	250
4. Нітрат амонію (див. примітку 16)	-	10	50
5. Нітрат калію (див. примітку 17)	-	50	100
6. Нітрат калію (див. примітку 18)	-	12	500
7. Пентаоксид миш'яку, миш'якова кислота (V) та / або солі миш'яку	1303-28-2	1	2
8. Триоксид миш'яку, миш'яковиста (III) кислота та / або солі миш'яку	1327-53-3		0,1
9. Бром	7726-95-6	2	10
10. Хлор	7782-50-5	1	25
11. Сполуки нікелю в інгальованій порошкоподібній формі: нікелю монооксид, нікелю діоксид, нікелю сульфід, тринікелю дисульфід, нікелю триоксид	-		1
12. Етиленімін	151-56-4	1	20
13. Фтор	7782-41-4	1	20
14. Формальдегід (концентрація $\geq 90\%$)	50-	5	50
15. Водень	1333-74-0	5	50
16. Хлороводень (зріджений газ)	7647-01-0	2	25
17. Алкілсвинець	-	5	50
18. Зріджені горючі гази, категорія 1 або 2 (зокрема, зріджений нафтовий газ) та природний газ (див. примітку 19)	-	50	20
19. Ацетилен	74-	5	50
20. Етилен оксид	75-	5	50
21. Пропілен оксид	75-	5	50
22. Метанол	67-	5	50
23. 4,4'-метилен-біс (2-хлоранілін) та / або солі в порошкоподібній формі	101-14-4		0,0
24. Метилізоціанат	624-83-9		0,1
25. Кисень	7782-44-7	2	200
26. 2,4-толуїлендіізоціанат 2,6-толуїлендіізоціанат	584- 84-9	10	100

Колонка 1	Номер CAS ⁽¹⁾	Колонка 2	Колонка 3
Небезпечні речовини		Мінімальна кількість (у тоннах) небезпечних речовин,	
		вимог нижчого рівня	вимог вищого рівня
27. Карбоніл дихлорид (фосген)	75-44-5	0	0,75
28. Арсин (миш'яковистий водень)	7784-42-1	0	1
29. Фосфін (тригідрид фосфору)	7803-51-2	0	1
30. Дихлорид сірки	10545-99-0		1
31. Триоксид сірки	7446-11-9	1	75
32. Поліхлордибензофурані і поліхлордибензодіоксини (зокрема, ТХДД), обчислені в еквіваленті ТХДД (див. примітку 20)	-		0,00 1
33. Наступні канцерогенні речовини або суміші, що містять такі канцерогени у концентраціях вище 5% за вагою: 4-амінобіфеніл та / або його солі, бензотрихлорид, бензидин та / або солі, біс (хлорметил) ефір, хлорметил метиловий ефір, 1,2-діброметан, діетилсульфат, диметилсульфат, диметилкарбаміолхлорид, 1,2-дібром-3-хлор-пропан, 1,2-диметилгідразин, діметилнітрозамін, гексаметилфосфор триамід, гідразин, 2-нафтиламін та / або солі, 4-нітродифеніл і 1,3-пропансультон	-	0,5	2
34. Нафтопродукти та альтернативне паливо (а) бензин та лігроїни (б) Гас (зокрема, реактивне паливо), (с) газойли (зокрема, дизельне паливо, пічне паливо та газойлеві суміші) (д) важка паливна нафта (е) альтернативні види палива, використовуються у тих же цілях і мають такі ж властивості щодо займистості і загроз для довкілля, як і продукти, зазначені у пунктах (а)–(д)	-	25 00	250 00
35. Безводний аміак	7664-41-7	5 0	20 0
36. Трьохфтористий бор	7637-07-2	5	20
37. Сірководень	7783-06-4	5	20
38. Піперидин	110-89-4	5 0	20 0
39. Біс(2-диметиламіноетил)(метил)амін	3030-47-5	5 0	20 0
40. 3-(2-етилгексилокси) пропіламін	5397-31-9	5 0	20 0
41. Суміші (*) хлорноватистокислого натрію, віднесені до гостро небезпечних для водного середовища категорії 1 [H400], що містять менше ніж 5% активного хлору і не належать до будь-яких інших категорій небезпеки (частина 1 Додатка I)		2 0 0	500
(*) Якщо суміш не містить хлорноватистокислого натрію, така суміш не відноситься до гостро небезпечних для водного середовища категорії 1 [H400].			

Колонка 1	Номер CAS ⁽¹⁾	Колонка 2	Колонка 3
Небезпечні речовини		Мінімальна кількість (у тоннах) небезпечних речовин,	
		вимог нижчого рівня	вимог вищого рівня
42. Пропіламін (див. примітку 21)	107-10-8	5	20
43. Трет-бутилакрилат (див. примітку 21)	1663-39-4	2	50
44. 2-метил-3-бутен-нітрил (см. примітку 21)	16529-56-9	50	200
45. Тетрагідро-3,5-диметил-1,3,5-тіадіазин-2-тіон (Дазомет) (див. примітку 21)	533-74-4	1 0	20 0
46. Метилакрилат (див. примітку 21)	96- 22-2	5	20
47. 3-метилпіридин (див. примітку 21)	108-99-6	5	200
48. 1-бром-3-хлорпропан (див. примітку 21)	109-70-6	5	200

⁽¹⁾ Номер CAS вказується лише в індикативних цілях.

ПРИМІТКИ ДО ДОДАТКА I

1. Речовини та суміші класифікуються відповідно до Регламенту (ЄС) № 1272/2008.
2. Суміші необхідно розглядати так само, як чисті речовини, за умови, що їх концентрація зберігається у межах, встановлених відповідно до їх властивостей згідно з Регламентом (ЄС) № 1272/2008 або його останньої версії, адаптованої до технічного прогресу, за винятком випадків, коли конкретно зазначено процентний вміст або надано будь-який інший опис.
3. Вищевказані мінімальні кількості відносяться до кожного підприємства.

Кількості, які потрібно враховувати для застосування відповідних статей, — це максимальні кількості, які є або можуть бути в наявності в будь-який час. При підрахунку загальної наявної кількості не враховуються лише небезпечні речовини, наявні на підприємстві в кількостях, що дорівнюють або менше 0,2% відповідної мінімальної кількості, якщо за своїм місцезнаходженням на підприємстві вони не можуть призвести до виникнення великої аварії.

4. У відповідних випадках застосовуються наступні правила підсумовування небезпечних речовин або категорій небезпечних речовин:

Якщо на підприємстві немає конкретної небезпечної речовини в кількості, що перевищує або дорівнює відповідним мінімальним кількостям, з метою вирішення питання, чи поширюється на таке підприємство дія відповідних вимог цієї Директиви, застосовується наступне правило:

Ця Директива застосовується до підприємств вищого рівня безпеки, якщо сума: $q_1/Q_{U1} +$

$q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ більше або дорівнює 1,

де q_x = кількість небезпечної речовини x (або категорії небезпечних речовин), передбачених Частиною 1 або Частиною 2 цього Додатка,

Q_{Ux} = відповідна мінімальна кількість небезпечної речовини або категорії x з колонки 3 Частини 1 або колонки 3 Частини 2 цього Додатка.

Ця Директива застосовується до підприємств нижчого рівня безпеки, якщо сума: $q_1/Q_{L1} +$

$q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ більше або дорівнює 1,

де q_x = кількість небезпечної речовини x (або категорії небезпечних речовин), передбачених Частиною 1 та Частиною 2 цього Додатка,

і Q_{Lx} = відповідна мінімальна кількість небезпечної речовини або категорії x з колонки 2 Частини 1 або колонки 2 Частини 2 цього Додатка.

Це правило застосовується для оцінки безпеки для здоров'я, фізичної безпеки і безпеки для довкілля. Тому воно має застосовуватися у три етапи:

- (a) для підсумовування небезпечних речовин, перерахованих у Частині 2, які відносяться до гостро токсичних речовин категорії 1, 2 або 3 (інгаляційний вплив), або STOT SE категорії 1, і небезпечних речовин, зазначених у рядках H1 — H3 секції H Частини 1;
  - (b) для підсумовування небезпечних речовин, перерахованих у Частині 2, які відносяться до вибухових речовин, горючих газів, горючих аерозолів, окислювальних газів, горючих рідин, самореактивних речовин і сумішей, органічних перекисів, пірофорних рідин і твердих речовин, окислювальних рідин і твердих речовин, а також до небезпечних речовин, зазначених у рядках P1 — P8 секції P Частини 1;
  - (c) для підсумовування небезпечних речовин, перерахованих у Частині 2, що відносяться до гостро небезпечних для водного середовища категорії 1, хронічно небезпечних для водного середовища категорії 1 або категорії 2, і небезпечних речовин, зазначених у рядках E1 і E2 секції E Частини 1.
Якщо будь-яка з сум, отриманих відповідно до пунктів (a), (b) або (c), більше або дорівнює 1, застосовуються відповідні положення цієї Директиви.
5. Що стосується небезпечних речовин, не передбачених Регламентом (ЄС) № 1272/2008, включаючи відходи, які, тим не менш, є або можуть бути в наявності на підприємстві, а також які в існуючих на підприємстві умовах мають або можуть мати еквівалентні властивості, пов'язані з ймовірністю виникнення великої аварії, то такі небезпечні речовини умовно відносяться до найбільш схожої категорії або найменування небезпечної речовини, на яку поширюється дія цієї Директиви.
  6. Якщо небезпечні речовини мають властивості, що дозволяють класифікувати їх з кількох підстав, для цілей цієї Директиви, застосовуються найменші мінімальні кількості. При цьому для застосування правила, що міститься у примітці 4, застосовується найменша мінімальна кількість для кожної групи категорій, зазначених у пунктах (a), (b) і (c) примітки 4, з дотриманням відповідної класифікації.
  7. Небезпечні речовини, що відносяться до категорії 3 гостро токсичних речовин орального шляху впливу (H 301), мають бути віднесені до рядку H2 гостро токсичних в тих випадках, коли не може бути здійснена ні класифікація гострої інгаляційної токсичності, ні класифікація гострої шкірної токсичності, зокрема, через відсутність обґрунтованої інформації про інгаляційну і шкірну токсичність.
  8. Клас безпеки «Вибухові речовини» включає вибухові вироби (див. розділ 2.1 Додатка I до Регламенту (ЄС) № 1272/2008). Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, відома, ця кількість враховується для цілей цієї Директиви. Якщо кількість вибухової речовини або суміші, що міститься у виробі, невідома, весь виріб розглядається як вибухова речовина.
  9. Випробування вибухових властивостей речовин і сумішей необхідно лише в тих випадках, коли такі речовини або суміші ідентифікуються як потенційно вибухові відповідно до процедури попередньої перевірки, яка проводиться згідно з Додатком 6 до Частини 3 Керівництва з випробувань і критеріїв (Керівництво ООН з випробувань і критеріїв) Рекомендацій ООН з перевезення небезпечних вантажів ⁽¹⁾.
  10. При розпакуванні або перепакуванні вибухових речовин підкласу 1.4 вони мають бути віднесені до рядку P1a, за винятком випадків, коли встановлено, що безпека все ще відповідає підкласу 1.4 згідно з Регламентом (ЄС) № 1272/2008.
  - 11.1. Горючі аерозолі класифікуються відповідно до Директиви 75/324/ЄЕС Ради від 20 травня 1975 року про зближення законодавства держав-членів щодо аерозольних розпилювачів ⁽²⁾ (Директива про аерозольні розпилювачі). «Легкозаймисті» і «Горючі» аерозолі, зазначені у Директиві 75/324/ЄЕС, відповідають горючим аерозолям категорії 1 або 2 відповідно, передбаченим Регламентом (ЄС) 1272/2008.
  - 11.2. Для використання цього рядку необхідна наявність документального підтвердження того, що аерозольний розпилювач не містить ні горючого газу категорії 1 або 2, ні горючої рідини категорії 1.

⁽¹⁾ Додаткові вказівки щодо відмови від випробування містяться в описі методу A.14; див. Регламент (ЄС) 440/2008 Комісії від 30 травня 2008 року, що встановлює методи тестування відповідно до Регламенту (ЄС) № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради про реєстрацію, оцінку, авторизацію і обмеження хімічних речовин та препаратів (REACH) (ОВ L 142, 31.5.2008, С. 1).

⁽²⁾ ОВ L 147, 9.6.1975, С. 40

12. Відповідно до частини 2.6.4.5 Додатка I до Регламенту (ЄС) № 1272/2008 рідини з температурою займання вище 35°C можуть не класифікуватися за категорією 3, якщо були отримані негативні результати при тривалому випробуванні на горючість L.2 відповідно до секції 32 Частини III Керівництва ООН з випробувань і критеріїв. Однак вищевикладене положення не діє за особливих умов, таких як висока температура або тиск, у зв'язку з якими такі рідини включені до цього рядку.

13. Нітрат амонію (5 000/10 000): добрива, здатні до саморозкладання

Ця умова застосовується до комплексних / складних добрив на основі нітрату амонію (комплексні / складні добрива, що містять нітрат амонію з фосфатом та / або вуглекислим калієм), які здатні до саморозкладання згідно з положенням «Випробуванням з використанням лотка» (див. підсекцію 38.2 Частини III Керівництва ООН з випробувань і критеріїв), і в яких вміст азоту у зв'язку з наявністю нітрату амонію становить:

- від 15,75% ⁽¹⁾ до 24,5% ⁽²⁾ за вагою і, або не більше ніж 0,4% всіх горючих / органічних речовин, або які відповідають вимогам Додатка III-2 Регламенту (ЄС) № 2003/2003 Європейського Парламенту та Ради від 13 жовтня 2003 року щодо добрив ⁽³⁾,
- 15,75% за вагою або менше та містить необмежену кількість горючих речовин.

14. Нітрат амонію (1 250/5 000): група добрив

Ця умова застосовується до простих добрив на основі нітрату амонію і комплексних / складних добрив на основі нітрату амонію, які відповідають вимогам Додатка III-2 Регламенту (ЄС) № 2003/2003, і в яких вміст азоту у зв'язку з наявністю нітрату амонію становить:

- понад 24,5% за вагою, за винятком сумішей простих добрив на основі нітрату амонію з доломітом, вапняком і / або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%,
- понад 15,75% за вагою для сумішей нітрату амонію і сульфату амонію,
- понад 28% ⁽⁴⁾ за вагою для сумішей простих добрив на основі нітрату амонію з доломітом, вапняком і / або карбонатом кальцію з чистотою не менше 90%.

15. Нітрат амонію (350/2 500): технічна група

Ця умова застосовується до нітрату амонію і сумішей нітрату амонію, в яких вміст азоту у зв'язку з наявністю нітрату амонію становить:

- від 24,5% до 28% за вагою, і які містять не більше 0,4% горючих речовин,
- понад 28% за вагою, і які містять не більше 0,2% горючих речовин.

Ця умова також застосовується до водних розчинів нітрату амонію, в яких концентрація нітрату амонію складає більше 80% за вагою.

16. Нітрат амонію (10/50): «некондиційні» матеріали і добрива, які не пройшли випробування на детонацію.

Ця умова застосовується до:

- матеріалу, який було відбраковано в процесі обробки, до нітрату амонію, а також до сумішей нітрату амонію, простих добрив на основі нітрату амонію і комплексних / складних добрив на основі нітрату амонію, зазначених у примітках 14 та 15, що повертаються або були повернуті виробнику кінцевим споживачем на тимчасове зберігання або переробне підприємство для вторинної переробки, утилізації, чи обробки з метою безпечного використання, оскільки вони не відповідають специфікаціям, зазначеним у примітках 14 та 15,
- добрив, зазначених у першому абзаці примітки 13 та примітці 14 до цього Додатка, які не відповідають вимогам Додатка III-2 Регламенту (ЄС) № 2003/2003.

17. Нітрат калію (5 000/10 000):

Ця умова застосовується до складних добрив на основі нітрату калію (в грубозернистому / гранульованому вигляді), які мають ті ж самі небезпечні властивості, що і чистий нітрат калію.

(1)) 15,75% вмісту азоту за вагою у зв'язку з наявністю нітрату амонію відповідає 45% нітрату амонію.

(2)) 24,5% вмісту азоту за вагою у зв'язку з наявністю нітрату амонію відповідає 70% нітрату амонію. ⁽³⁾ ОВ L 304, 21.11.2003, С. 1

(4)) 28% вмісту азоту за вагою у зв'язку з наявністю нітрату амонію відповідає 80% нітрату амонію.

18. Нітрат калію (1 250/5 000):

Ця умова застосовується до складних добрив на основі нітрату калію (у кристалічному вигляді), які мають ті ж самі небезпечні властивості, що і чистий нітрат калію.

19. Збагачений біогаз

Для цілей імплементації цієї Директиви збагачений біогаз може бути класифікований за рядком 18 Частини 2 Додатка I в тих випадках, коли він був оброблений відповідно до діючих стандартів для очищеного і збагаченого біогазу, що гарантують якість, еквівалентну природному газу, включаючи вміст метану, і який містить не більше 1% кисню.

20. Поліхлордифензофурані і поліхлордифензодіоксини.

Кількості поліхлордифензофуранів і поліхлордифензодіоксинів розраховуються за наступними показниками:

Фактор токсичної еквівалентності (TEF), ВООЗ 2005			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,0
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,0	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,00

(Т = тетра, Р = пента, Нх = гекса, Нр = гепта, О = окта)

Посилання: Ван ден Берг та ін.: Переоцінка показників токсичної еквівалентності діоксинів і діоксиноподібних сполук стосовно людини і ссавців, Всесвітня організація охорони здоров'я, 2005 р.

21. Якщо небезпечна речовина відноситься до категорії P5a «Горючі рідини» або P5b «Горючі рідини», для цілей цієї Директиви, застосовуються найменші мінімальні кількості.

ДОДАТОК II

Мінімальні дані та відомості, що мають міститися у звіті про заходи безпеки, зазначеному у статті 10;

1. Відомості про систему управління та організації підприємства з метою запобігання великої аварії. Ці відомості містять інформацію, зазначену в Додатку III.
2. Надання інформації про довкілля підприємства:
  - (a) опис підприємства і його довкілля, зокрема, географічне положення, метеорологічні, геологічні, гідрографічні умови і, у разі необхідності, — його історію;
  - (b) ідентифікація установок та інших видів діяльності підприємства, що можуть представляти загрозу виникнення аварії;
  - (c) на підставі наявної інформації — ідентифікація сусідніх підприємств, а також об'єктів, на які не поширюється дія цієї Директиви, районів та об'єктів будівництва, які можуть бути джерелом або можуть збільшити ризик виникнення або наслідки великої аварії і ефектів «доміно»;
  - (d) опис районів, де може виникнути велика аварія.
3. Опис установки:
  - (a) опис основних видів діяльності та продукції частин підприємства, які є важливими з точки зору безпеки, джерел ризиків виникнення великої аварії і умов, за яких така велика аварія може виникнути, з описом запропонованих запобіжних заходів;
  - (b) опис технологічних процесів, зокрема, методів експлуатації, враховуючи, у разі необхідності, наявну інформацію щодо передової практики;
  - (c) опис небезпечних речовин:
    - (i) перелік небезпечних речовин, зокрема:
      - ідентифікація небезпечних речовин; хімічна назва, номер за CAS, назва за номенклатурою IUPAC;
      - мінімальна кількість наявних небезпечних речовин або небезпечних речовин, що можуть бути в наявності;
    - (ii) фізичні, хімічні та токсикологічні характеристики з вказівкою про загрози для здоров'я людини і довкілля як миттєвої, так і уповільненої дії;
    - (iii) фізична і хімічна поведінка за нормальних умов використання або за передбачуваних аварійних умов.
4. Ідентифікація та аналіз ризиків виникнення аварій, а також профілактичні методи:
  - (a) детальний опис можливих сценаріїв великої аварії і їх ймовірності, або умов, за яких вони виникають, включаючи стислий опис подій, які можуть впливати на застосування кожного з цих сценаріїв, причин, що є внутрішніми або зовнішніми стосовно установки; зокрема:
    - (i) причини, пов'язані з експлуатацією;
    - (ii) зовнішні причини, зокрема, пов'язані з ефектами доміно, об'єкти, на які не поширюється дія цієї Директиви, райони та об'єкти будівництва, які можуть бути джерелом або можуть збільшити ризик виникнення чи наслідки великої аварії;
    - (iii) причини, пов'язані з природними явищами, наприклад, землетруси та повені;
  - (b) оцінка ступеня і тяжкості наслідків певних великих аварій, включаючи карти, зображення або, у разі необхідності, еквівалентні описи, що відображають райони, які можуть постраждати від таких аварій, що виникають на підприємстві;

- (c) огляд минулих аварій та інцидентів, пов'язаних з тими ж речовинами і застосовними технологічними процесами, аналіз винесених з них уроків, а також пряме посилення на конкретні заходи, вжиті для запобігання таких аварій;
- (d) опис технічних параметрів і устаткування, що використовується для забезпечення безпеки установок.

5. Заходи захисту і втручання для обмеження наслідків великої аварії:

- (a) опис обладнання, встановленого на підприємстві з метою обмеження наслідків великих аварій для здоров'я людини і довкілля, зокрема, системи виявлення / захисту, технічні пристрої для обмеження кількості аварійних викидів, включаючи водорозпилювальні установки, парові екрани, аварійні уловлювачі або колектори, запірні клапани, системи флегматизації, установки для утримання води для гасіння пожежі;
- (b) організація оповіщення та втручання;
- (c) опис внутрішніх і зовнішніх мобілізаційних ресурсів;
- (d) опис будь-яких технічних та технічних заходів, що стосуються мінімізації наслідків великої аварії.

ДОДАТОК III

Інформація, зазначена у частині 5 статті 8 та статті 10, що стосується системи управління безпекою та організації підприємства з метою запобігання великих аварій

Для імплементації суб'єктами системи управління безпекою необхідно враховувати наступні елементи:

- (a) система управління безпекою повинна бути пропорційною небезпекам, видам промислової діяльності та складності організаційної структури підприємства і ґрунтуватися на оцінці ризиків. Вона має включати частину системи загального управління, яка, в свою чергу, включає організаційну структуру, відповідальність, практику, процедури, процеси і ресурси для визначення та імплементації політики запобігання великих аварій (МАРР);
- (b) система управління безпекою має охоплювати наступні питання:
  - (i) організаційна структура і персонал — функції та обов'язки персоналу, задіяного в управлінні основними загрозами на всіх рівнях організації, поряд із заходами, вжитими з метою підвищення рівня поінформованості про необхідність постійного поліпшення. Визначення потреби в навчанні такого персоналу і забезпечення такого навчання. Залучення працюючих на підприємстві співробітників і персоналу, що працює за договором субпідряду, які є важливими з точки зору безпеки;
  - (ii) визначення та оцінка основних небезпек — затвердження та імплементація процедур систематичного визначення основних небезпек, що виникають в результаті нормальної і неоптимальної експлуатації, включаючи, у відповідних випадках, субпідрядну діяльність, а також оцінку їх ймовірності та тяжкості;
  - (iii) оперативний контроль — затвердження та імплементація процедур та інструкцій з безпечної експлуатації, включаючи обслуговування підприємства, процесів і обладнання, а також управління аварійною сигналізацією і тимчасовими простоями; беручи до уваги наявну інформацію щодо передової практики моніторингу та контролю з метою зменшення ризику збоу системи; управління і контроль ризиків, пов'язаних із зносом встановленого на підприємстві устаткування і корозією; інвентаризацію обладнання підприємства, стратегію і методологію моніторингу та контролю стану обладнання; відповідні подальші дії і будь-які необхідні заходи;
  - (iv) управління змінами — затвердження та імплементація процедур планування модифікацій нових установок, процесів або складських приміщень чи їх проектування;
  - (v) планування на випадок виникнення аварійної ситуації — затвердження та імплементація процедур ідентифікації передбачуваних аварійних ситуацій шляхом систематичного аналізу, проведеного з метою складання, перевірки та перегляду планів дій в аварійних ситуаціях для реагування на такі аварії та для забезпечення спеціального навчання відповідного персоналу. Таке навчання має проходити весь персонал, який працює на підприємстві, включаючи відповідний персонал, що працює за договором субпідряду;
  - (vi) моніторинг виконання — затвердження та імплементація процедур поточної оцінки виконання завдань, поставлених суб'єктом у МАРР і системі управління безпекою, а також механізмів розслідування та вжиття відповідних заходів щодо усунення у разі невиконання таких завдань. Ці процедури охоплюють систему суб'єкта щодо повідомлення про великі аварії або «потенційно небезпечні ситуації», зокрема, пов'язані з невиконанням заходів захисту, і їх розслідування, а також про подальші заходи, що ґрунтуються на винесених уроках. Ці процедури можуть включати такі показники виконання як показники характеристик безпеки (SPIs) та / або інші важливі показники;
  - (vii) аудит і перегляд — затвердження та імплементація процедур періодичної систематичної оцінки МАРР, а також ефективності та придатності системи управління безпекою; документально підтверджений перегляд показників політики та системи управління безпекою та її оновлення вищим керівництвом підприємства, включаючи розгляд і внесення необхідних змін, визначених таким аудитом і переглядом.

1. Внутрішні плани дій в аварійних ситуаціях:

- (a) Прізвища та посади осіб, уповноважених приводити в дію відповідні процедури у разі виникнення аварійної ситуації, а також прізвище та посада особи, яка несе відповідальність за дії щодо пом'якшення наслідків аварії на об'єкті і здійснює їх координування;
- (b) Прізвище або посада особи, яка несе відповідальність за взаємодію з органом, відповідальним за реалізацію зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях;
- (c) У разі непередбачених умов або подій, які можуть стати значною причиною виникнення великої аварії — опис заходів, яких необхідно вжити для контролювання умов або подій і обмеження їх наслідків, включаючи опис обладнання для забезпечення безпеки і наявних ресурсів;
- (d) Заходи з обмеження ризиків для осіб, які перебувають у межах об'єкта, зокрема, спосіб надання попереджень, а також дії, які ці особи мають здійснювати при отриманні попередження;
- (e) Заходи щодо раннього попередження про інцидент органу, відповідального за реалізацію зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях, вид інформації, яка повинна міститися у ранньому попередженні, а також механізми надання більш докладної інформації, як тільки вона з'явиться;
- (f) У разі необхідності — заходи щодо навчання персоналу обов'язків, які необхідно виконувати, і, у відповідних випадках, їх координування з аварійними службами, що знаходяться за межами об'єкта;
- (g) Заходи щодо надання допомоги у вживанні заходів, спрямованих на пом'якшення наслідків, за межами об'єкта.

2. Зовнішні плани дій в аварійних ситуаціях:

- (a) Прізвища та посади осіб, уповноважених приводити в дію відповідні процедури у разі виникнення аварійної ситуації, а також осіб, уповноважених здійснювати контроль і координування дій за межами об'єкта;
- (b) Заходи щодо отримання раннього попередження про інцидент, а також процедури оповіщення та порядок виклику у разі виникнення аварійної ситуації;
- (c) Заходи з координування ресурсів, необхідних для імплементації зовнішніх планів дій в аварійних ситуаціях;
- (d) Заходи щодо надання допомоги у вживанні заходів, спрямованих на пом'якшення наслідків, у межах об'єкта.
- (e) Заходи, спрямовані на пом'якшення наслідків, за межами об'єкта, включаючи заходи щодо реагування на сценарії великої аварії, як це передбачено у звіті про заходи безпеки, а також враховуючи можливі ефекти «доміно», зокрема, ті, що впливають на довкілля;
- (f) Заходи щодо надання громадськості, а також будь-яким дочірнім підприємствам або об'єктам, на які не поширюється дія цієї Директиви відповідно до статті 9, конкретної інформації про аварію і необхідну поведінку;
- (g) Заходи щодо надання інформації аварійним службам інших держав-членів у разі виникнення великої аварії з можливими транскордонними наслідками.

Інформація для громадськості, передбачена частиною 1 статті 14 та підпунктом (а) частини 2 статті 14

ЧАСТИНА 1

Для всіх підприємств, на які поширюється дія цієї Директиви:

1. Назва або комерційне найменування суб'єкта та повна адреса відповідного підприємства.
2. Підтвердження того, що на підприємство поширюється дія регламентних і / або адміністративних положень, які імплементують цю Директиву, і що повідомлення, зазначені в частині 1 статті 7 або звіт про заходи безпеки, зазначений у частині 1 статті 10, були передані компетентному органу.
3. Просте пояснення діяльності або видів діяльності, що здійснюється конкретним підприємством.
4. Загальноприйняті назви або, у випадках, що стосуються небезпечних речовин, передбачених Частиною 1 Додатка I, родові назви чи класифікація небезпеки відповідних небезпечних речовин, наявних на підприємстві, які можуть призвести до виникнення великої аварії, із зазначенням, в зрозумілій формі, їх основних небезпечних властивостей.
5. Загальні відомості про те, яким чином зацікавлена громадськість буде попереджена у разі необхідності; достовірна інформація про необхідну поведінку у разі виникнення великої аварії або зазначення місця, де можна отримати доступ до такої інформації в електронному вигляді.
6. Дата останнього візиту на об'єкт відповідно до частини 4 статті 20, або вказівка місця, де можна отримати доступ до такої інформації в електронному вигляді; інформація про те, де, згідно з вимогами статті 22, можна отримати (за запитом) більш детальну інформацію про перевірку і відповідний план перевірок.
7. Детальна інформація про те, де можна отримати додаткову важливу інформацію згідно з вимогами статті 22.

ЧАСТИНА 2

Для підприємств вищого рівня безпеки, додатково до інформації, вказаної у частині 1 цього Додатка:

1. Загальні відомості стосовно характеру небезпек великої аварії, включаючи їх можливі наслідки для здоров'я людини і довкілля, а також узагальнену інформацію про основні види сценаріїв великої аварії та необхідні заходи контролю, яких необхідно вжити в таких випадках.
2. Підтвердження того, що суб'єкт зобов'язаний вживати відповідних заходів у межах об'єкта, зокрема, взаємодіяти з аварійними службами, вирішувати питання, пов'язані з великими аваріями, а також мінімізувати їхні наслідки.
3. Відповідні відомості, що містяться у зовнішньому плані дій в аварійних ситуаціях, необхідні для подолання будь-яких наслідків аварії за межами об'єкта. Такі відомості мають включати рекомендації, необхідні для виконання будь-яких інструкцій або вимог аварійних служб на момент аварії.
4. У разі необхідності — вказівка про розташування підприємства поблизу території іншої держави-члена, де може виникнути велика аварія з транскордонними наслідками згідно з Конвенцією Європейської економічної комісії ООН про транскордонний вплив промислових аварій.

Критерії великої аварії, у разі відповідності яким необхідно сповіщати Комісію згідно з частиною 1 статті 18

- I. Комісія повинна отримувати повідомлення про будь-яку велику аварію, що передбачена частиною 1, або призводить до щонайменше одного з наслідків, зазначених у частинах 2, 3, 4 і 5.
1. Відповідні небезпечні речовини
Будь-яка пожежа або вибух, чи аварійний викид небезпечної речовини у кількості не менше 5% від мінімальної кількості, зазначеної у колонці 3 Частини 1 або в колонці 3 Частини 2 Додатка I.
  2. Шкода, завдана фізичним особам та нерухомому майну:
    - (a) смертельний випадок;
    - (b) шість осіб, які отримали тілесні ушкодження на території підприємства та госпіталізовані щонайменше на 24 години;
    - (c) одна особа за межами території підприємства, яку госпіталізовано щонайменше на 24 години;
    - (d) одне або декілька житлових приміщень за межами території підприємства пошкоджено (i) і непридатне(i) в результаті аварії;
    - (e) евакуація або ізоляція людей більш ніж на 2 години (люди × години): мінімум 500;
    - (f) припинення подачі питної води, електрики, газу та телефонного зв'язку більш ніж на 2 години (люди × години): мінімум 1 000;
  3. Безпосередня шкода, завдана довкіллю:
    - (a) постійне або довгострокове пошкодження лісових ареалів:
      - (i) 0,5 га або більше ареалу екологічного або заповідного значення, що охороняється законодавством;
      - (ii) 10 га або більше широко розповсюдженого ареалу, включаючи сільськогосподарські угіддя;
    - (b) значне або довгострокове забруднення прісноводних і морських ареалів:
      - (i) річки і канали: 10 км або більше;
      - (ii) озера і водойми: 1 га або більше;
      - (iii) дельти: 2 га або більше;
      - (iv) берегова лінія або відкрите море: 2 га або більше;
    - (c) значне забруднення водоносного горизонту або ґрунтових вод: 1 га або більше.
  4. Майновий збиток:
    - (a) шкода, завдана майну на території підприємства: мінімум 2 000 000 євро;
    - (b) шкода, завдана майну за межами підприємства: мінімум 500 000 євро;
  5. Транскордонний збиток
Будь-яка велика аварія, безпосередньо пов'язана з небезпечною речовиною, викликає виникнення наслідків за межами відповідної держави-члена.
- II. Комісія повинна отримувати повідомлення про аварії та «потенційно небезпечні ситуації», які розглядаються державами-членами як такі, що представляють технічний інтерес для запобігання великих аварій та обмеження їх наслідків, але не відповідають при цьому кількісним критеріям, перерахованим вище.

ДОДАТОК VII

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 96/82/ЄС	Ця Директива
Стаття 1	Стаття 1
Пункт 1 частини 1 статті 2	Частина 1 статті 2 і частини 2 та 3 статті 3
Пункт 2 частини 1 статті 2	Частина 12 статті 3
Частина 2 статті 2	-
Частина 1 статті 3	Частина 1 статті 3
Частина 2 статті 3	Частина 8 статті 3
Частина 3 статті 3	Частина 9 статті 3
Частина 4 статті 3	Частина 10 статті 3
Частина 5 статті 3	Частина 13 статті 3
Частина 6 статті 3	Частина 14 статті 3
Частина 7 статті 3	Частина 15 статті 3
Частина 8 статті 3	Частина 16 статті 3
-	Частини 2–7 і частини 11 та 12 статті 3 Частини 17–19 статті 3
Стаття 4	Підпункти (a)–(f) та підпункт (h) пункту 1 частини 2 статті 2
-	Підпункт (g) пункту 1 частини 2 статті 2, а також пункт 2 частини 2 статті 2
-	Стаття 4
Стаття 5	Стаття 5
Частина 1 статті 6	Частина 2 статті 7
Підпункти (a)–(g) частини 2 статті 6	Підпункти (a)–(g) частини 1 статті 7
Частина 3 статті 6	Частина 3 статті 7
Частина 4 статті 6	Підпункти (a)–(c) частини 4 статті 7
-	Підпункт (d) частини 4 статті 7
Частина 1 статті 7	Частина 1 статті 8
-	Підпункти (a)–(b) частини 2 статті 8
Частина 1a статті 7	Підпункт (a) частини 2 статті 8
Частина 2 статті 7	Частина 5 статті 8
Частина 3 статті 7	-
-	Частина 3 статті 8
-	Частина 4 статті 8
-	Частина 5 статті 8
Частини 1 та 2 статті 8	Частини 1 та 2 статті 9

Директива 96/82/ЄС	Ця Директива
-	Частина 2 статті 9
Частина 1 статті 9	Частина 1 статті 10
Пункт 1 частини 2 статті 9	Частина 2 статті 10
Пункт 2 частини 2 статті 9	-
Частина 3 статті 9	Частина 3 статті 10
Частина 4 статті 9	Частина 6 статті 10
Частина 5 статті 9	Частина 5 статті 10
Частина 6 статті 9	-
-	Частина 4 статті 10
Стаття 10	Стаття 11
Підпункти (а)–(b) частини 1 статті 11	Підпункти (а) та (b) частини 1 статті 12, частина 2
Підпункт (с) частини 1 статті 11	Підпункт (с) частини 1 статті 12
Частина 2 статті 11	Частина 3 статті 12
Частина 3 статті 11	Частини 4 та 5 статті 12
Частина 4 статті 11	Пункт 1 частини 6 статті 12
Частина 4а статті 11	Пункт 2 частини 6 статті 12
Частина 5 статті 11	Частина 7 статті 12
Частина 6 статті 11	Частина 8 статті 12
Пункт 1 частини 1 статті 12	Частина 1 статті 13
Пункт 2 частини 1 статті 12	Частина 2 статті 13
Частина 1а статті 12	-
Частина 2 статті 12	Частина 3 статті 13
-	Частина 4 статті 13
Пункт 1 частини 1 статті 13	Підпункт (а) пункту 1 частини 2 статті 14, друге речення пункту 2 частини 2 статті 14
Перше та друге речення пункту 2 частини 1 статті 13	Останнє речення пункту 2 частини 2 статті 14
Друге речення пункту 2 частини 1 статті 13	Частина 1 статті 14
Пункт 3 частини 1 статті 13	Перше речення пункту 2 частини 2 статті 14
-	Друге речення частини 1 статті 14
Частина 2 статті 13	Частина 3 статті 14
Частина 3 статті 13	Частина 4 статті 14
Перше речення частини 4 статті 13	Підпункт (b) частини 2 статті 14
Друге та третє речення частини 4 статті 13	Пункти 1 та 2 частини 3 статті 22
Частина 5 статті 13	Частина 1 статті 15
Частина 6 статті 13	Підпункт (с) частини 2 статті 14

Директива 96/82/ЄС	Ця Директива
-	Частини 2–7 статті 15
Частина 1 статті 14	Стаття 16
Частина 2 статті 14	Стаття 17
Підпункти (а)–(d) частини 1 статті 15	Підпункти (а)–(d) частини 1 статті 18 та пункт 1 частини 2 статті 18
Пункт 1 частини 2 статті 15	Підпункт (е) частини 1 статті 18 та частина 3 статті 18
Пункт 2 частини 2 статті 15	Пункт 2 частини 2 статті 18
Частина 3 статті 15	Частина 4 статті 18
Стаття 16	Частина 1 статті 6
-	Частини 2 та 3 статті 6
Стаття 17	Стаття 19
Частина 1 статті 18	Частини 1 та 2 статті 20
Підпункт (а) частини 2 статті 18	Частина 4 статті 20
Підпункти (b) та (c) частини 2 статті 18	Частина 7 статті 20
Частина 3 статті 18	Частина 11 статті 20
-	Частини 3, 5, 6, 8, 9 та 10 статті 20
Частина 1 статті 19	Частина 1 статті 21
Пункт 1 частини 1а статті 19	Пункт 1 частини 3 статті 21
Пункт 2 частини 1а статті 19	Пункт 2 частини 3 статті 21
Пункт 1 частини 2 статті 19	Частина 4 статті 21
Пункт 2 частини 2 статті 19	Частина 6 статті 21
Частина 3 статті 19	Частина 7 статті 21
-	Частина 5 статті 21
Частина 4 статті 19	Частина 2 статті 21
Пункт 1 частини 1 статті 20	Частина 1 статті 22
Пункт 1 частини 1 статті 20	Частина 2 статті 22
Частина 2 статті 20	-
-	Стаття 23
-	Стаття 24
Частина 1 статті 21	Стаття 25
Частина 2 статті 21	Частина 5 статті 21
Стаття 22	Стаття 27
Стаття 23	Стаття 32
Стаття 24	Стаття 31
Стаття 25	Стаття 33

Директива 96/82/ЄС	Ця Директива
Стаття 26	Стаття 34
-	Стаття 26 та статті 28–30
-	Вступні частини Додатка I
Додаток I, частини 1–5 вступу	Примітки 1–3 до Додатка I
Додаток I, частини 6 та 7 вступу	-
Частина 1 Додатка I	Частина 2 Додатка I
Примітки 1–6 до частини 1 Додатку I	Примітки 13–18 до Додатку I
Примітка 7 до частини 1 Додатку I	Примітка 20 до Додатку I
-	Примітка 7 до Додатку I
Частина 2 Додатка I	Частина 1 Додатка I
Примітка 1 до частини 2 Додатку I	Примітки 1, 5 і 6 до Додатку I
Примітка 2 до частини 2 Додатку I	Примітки 8–10 до Додатку I
Примітка 3 до частини 2 Додатку I	Примітки 11.1, 11.2 і 12 до Додатку I
Примітка 4 до частини 2 Додатку I	Примітка 4 до Додатку I
Частини I–III Додатку II	Підпункти 1–3 Додатку II
Підпункт А частини IV Додатку II	Підпункт 4(a) Додатку II
-	Абзаци (i)–(iii) підпункту 4(a) Додатку II
Підпункт В частини IV Додатку II	Підпункт 4(b) Додатку II
-	Підпункт 4(c) Додатку II
Підпункт С частини IV Додатку II	Підпункт 4(d) Додатку II
Підпункти А–С частини V Додатку II	Підпункти 5(a)–5(c) Додатку II
Підпункт D частини V Додатку II	-
-	Підпункт 5(d) Додатку II
Вступний пункт та підпункти (a) та (b) Додатку III	Вступний пункт та підпункт (a) Додатку III частини 1 та 5 статті 8
Абзаци (i)–(iv) підпункту (c) Додатку III	Абзаци (i)–(iv) підпункту (b) Додатку III
Абзаци (v)–(vii) підпункту (c) Додатку III	Абзаци (v)–(vii) підпункту (b) Додатку III
Додаток IV	Додаток IV
Підпункт 1 Додатку V	Підпункт 1 частини 1 Додатку V
Підпункт 2 Додатку V	-
Підпункти 3–5 Додатку V	Підпункти 2–4 частини 1 Додатку V
Підпункт 6 Додатку V	Підпункт 1 частини 2 Додатку V
Підпункти 7 і 8 частини 8 Додатку V	Підпункт 5 частини 1 Додатку V
-	Підпункт 6 частини 1 Додатку V
Підпункти 9 і 10 Додатку V	Підпункти 2 і 3 частини 2 Додатку V

Директива 96/82/ЄС	Ця Директива
Підпункт 11 Додатку V	Підпункт 7 частини 1 Додатку V
-	Підпункт 4 частини 2 Додатку V
Додаток VI, I	Частина 1 Додатку VI
Додаток VI, II	Частина II Додатку VI
-	Додаток VII